

ADO DEN HAAG

POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | SEPTEMBER 2024

WK-DAGBOEK
UIT COLOMBIA

NANGILA VAN EYCK:
INVESTEREN IS
NOODZAKELIJK

VS TOUR '67:
SPELEN IN HET ACHTSTE
WERELDWONDER

INTERVIEW CEES TEMPELAAR

A STAR WAS BORN

Een voetballer met even fluwelen techniek als oogopslag. Een uitstraling zoals zijn voornaam doet vermoeden. Mooi om te zien, maar voor het keurkorps van ADO Den Haag kwam het rendement van zijn spel maar sporadisch overeen met de hooggespannen en veelbelovende verwachtingen. Juist die fraaie skills hadden meer moeten betekenen dan wat in hoofd en gevoel zaten. Met geen duurzame basisplaats en slechts elf optredens in het geelgroene keurkorps tot gevolg.

Zijn optreden op 25 september 2021 voor ADO Den Haag onder 21 was zijn doorbraak. In het Bredase Sportpark Heksenwiel schudde de frêle rechterspits de NAC'ers in zijn directe omgeving van zich af als bladeren van een boom in een herfststorm. Het werd 0-2 en Rafael Struick – over hem heb ik het – bedeelde zichzelf de rol van enige schutter en uitbinker toe. Kort voor tijd, toen de buit van drie punten een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid was, werd hij naar de dug out geroepen. Er waren te weinig getuigen om het een publiekswissel te noemen. Maar wis en zeker gaf de technische staf Gerard van Ruitenburch-Rick Hoogendorp die mutatie het predicaat: 'A star is born'!

Rafaels wapenfeiten in het eerste team reikten tot weinig, dat met sterrendom had te maken. Maar, eenmaal aangetreden als Indonesisch international realiseerde hij in de rond de evenaar slingerende 'Gordel van Smaragd' wel die status op social media. Miljoenen volgers, getallen waar alleen werkelijk groten der voetbalaarde kunnen bogen. Het verleidde een columnist van AD/HC tot een pennenvrucht, die appelleerde aan mijn gevoel. Dat het wel heel vreemd was, dat de club uit de hoofdstad van de Nederlanders van Indische komaf, waarvoor Den Haag doorgaat, niet meer deed met de naam en faam van de bescheiden, beschaafde en daarginds zo beroemde voetballer.

Dan ineens dat bericht: Rafael Struick gaat zijn geluk beproeven bij Brisbane Roar. Down Under, de andere kant van de wereld. Zijn op De Aftrap ontwikkelde gaven gaat hij als antipode etaleren...

Thanks, Rafael. Good luck!!!

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
September 2024

Adres:

Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:

Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:

Studie Blanco Haug

Foto's en illustraties:

ADO Den Haag
Angelo Blankespoor
FIFA
Marc Klaui
Aad van der Knaap
KNVB
Frans Leermakers
Omroep West
Eric de Wit

Uit de archieven van:

Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Frans Leermakers
Adam Muyt
Cees Tempelaar

INTERVIEW CEES TEMPELAAR

CEES TEMPELAAR: LEVEN IN DIENST VAN SPORT EN BEWEGEN

**‘IK WIL MEEWERKEN AAN
STRUCTUUR, DIE ADO STATUUR
VAN WELEER BEZORGT,
DIE HAAR TOEKOMT’**

OOK NU HIJ **OFFICIEEL PENSIONADO** IS STAAT HET LEVEN VAN CEES TEMPELAAR (67) NOG STEEDS IN HET TEKEN VAN BEWEGEN, SPORTIEF BEWEGEN EN ALS HET KAN VAN WINNEN. HET IS DE VOORMALIGE **JEUGDSPELER** VAN ADO, - PROF VAN FC DEN HAAG EN **-TRAINER** VAN DIVERSE JEUGD- EN AMATEURCLUBS MET DE PAPLEPEL INGEGOTEN.

Docent lichamelijke opvoeding in ruste is een kwalificatie die hij letterlijk noch figuurlijk geen moment in praktijk brengt. Voor de zomervakantie viel hij zes weken in op zijn oude school en doet die klus nog tot aan de herfstvakantie. En hij komt bij van een dag helpen bij golf voor gehandicapten. Wie hem strikt krijgt iemand, die ervoor gaat, met hart en ziel zich van zijn taak kwijt. Het kleinste detail moet kloppen, pico bello in orde zijn. Relaxen doet hij thuis, of in het nabije duingebied en strand, wandelend met zijn honden, die deze ochtend voor het bezoek als een waar ontvangstcomité dienst doen.

Een leven in dienst van het bewegen, vooral sportief bewegen. Zijn vader Dick kan gerust worden beschouwd als de grote inspirator. Een enthousiast, stimulerend persoon, die van sport en bewegen zijn beroep maakte. Dit, hoewel hij piloot had willen worden en wellicht ook zou zijn geworden, als hij in het toenmalige Nederlands-Indië niet in een Jappenkamp terecht kwam. Vanuit dat kamp vertrok hij naar Nederland, waar hij ging studeren voor sportinstructeur op het CIOS in Overveen. En daar trof hij Klaas Boot, de topturner uit de late jaren veertig en de vroege jaren vijftig. Nadien, in de pioniersjaren van sport op televisie, een autoriteit als turncommentator. En Dick Tempelaar kwam in contact met Siem Plooijer, trainer van NAC en coach in dienst van de KNVB. Die entourage vormde de basis van de sportleraar, die Dick Tempelaar werd. Een professie die hem bracht bij de PTT, de brandweer en diverse gerenommeerde amateurclubs.

Ondertussen getrouwd met een vrouw, die ook van sport en bewegen hield en aan hardlopen en turnen deed. Hun kinderen, twee jongens en een meisje, zaten uiteraard evenmin niet stil, deden ook aan bewegen en sport. Cees werd een goede voetballer, zijn jongere broer zou zich geheel gaan uitleven in de surfsport en zijn zus deed aan turnen. Het gezin woonde aan de Schrijnwerkersgaarde, midden in een naoorlogse nieuwbouwwijk met veel jonge gezinnen, die alle ruimte hadden om te spelen en te sporten. In een tijd, dat er nog niet echt veel was te besteden, maar wel alsmaar meer kon. Een prima omgeving in een mooie periode om op te groeien.

De A1-jeugd van ADO in 1974-1975 met trainer Huib Ruijgrok.

Naar ADO

Cees ging voetballen bij ADO. Rob Baan, CIOS-student, die stage liep bij vader Dick Tempelaar, was er hoofd opleidingen en nodigde Cees uit voor een training bij ADO. Cees mocht blijven, werd aangenomen als lid. Speelde eerst in ADO's 'diergaarde', bij de Leeuwen, de naam van één van de pupilleneftallen die op zaterdagmorgen een onderlinge competitie speelden. Na een halve wedstrijd te hebben gespeeld in Pupillen 3 volgde overheveling naar Pupillen I. Vervolgens speelde hij uitsluitend in selectieteams. De ontgroening in het Zuiderpark doorstond Cees Tempelaar met verve. Een periode, waarover hij tot op de dag van vandaag lyrisch spreekt.

Trots

'Ik ging een jaar eerder dan gebruikelijk zou zijn geweest naar C1. Kwam in een elftal terecht met onder anderen Boudewijn de Geer, Philip Tienhoven en Leen Swanenburg. Later in de A-jeugd speelde ik met jongens als Ron van Baaren, Herman Knoppert, Fredje Goemans, Bert Blijje en Romeo Zondervan. En weet je wat ik het mooiste vond? Dat spelen van voorwedstrijden bij duels van het eerste elftal. Spelen in het stadion, voor veel publiek, die Grote Voetballers van het eerste langs de kant. Zodra die voorwedstrijd was afgelopen, kwamen die mannen van het eerste het veld op, liepen naar je toe

en gaven je een hand. Man, mijn dag kon niet meer stuk. Ik was zo trots! Daar wilde ik later bij horen, zo'n gevoel had ik. En als het Internationaal Jeugdtoernooi in aantocht was, moest je als spelertje oefenen voor de opening van het evenement. We leerden op welke plek je moest staan om het embleem en de letters van de club uit te beelden. Gewéldig om mee te maken, erbij betrokken te zijn.'

In het KNVB Sportcentrum in Zeist met het Haags Jeugdelftal.

'Waarom komen die voorwedstrijden niet terug? Echt, zo belangrijk voor die jonge spelertjes. Streelt hun eergevoel, die wedstrijdjes vormen een blijvende herinnering voor die jonge gasten. Als het aan mij ligt worden die voorwedstrijden zo weer heringevoerd. Praktisch niet meer mogelijk? Dan maak je het maar mogelijk! Ik acht het waardevol als onderdeel van de opleiding. Zoals ik het ook heel belangrijk vind, dat het eerste elftal straks weer gaat trainen in het Zuiderpark. De hele club, alles bij elkaar. Mooi, in het Zuiderpark. Dan is het ook van belang, dat er voldoende en goede faciliteiten zijn. Dat die spelers een onderkomen hebben om tussen trainingen door er te kunnen biljarten, kaarten en iets anders met elkaar kunnen doen. In onze tijd deden wij dat, vóór en na de trainingen. Alleen, ik weet niet of dat nog in deze tijd past'.

'Die Grote Jongens van het Eerste' fungeerden duidelijk als inspiratiebron voor het jonge ADO-talent, dat Cees Tempelaar was. De periode van Ernst Happel als trainer van ADO beleefde hij zo, evenals die van Happels opvolger Vaclav Jezek. Toen Vujadin Boskov FC Den Haag trainde was Cees Tempelaar al opgeklommen naar het tweede elftal, het zogenaamde C-elftal, waarmee hij zelfs

Beeld uit een wedstrijd met het C-elftal tegen NAC in het oude Bredase stadion aan de Beatrixstraat.

kampioen werd en een bekerfinale speelde tegen Sparta, uitgerekend het elftal van zijn oud-trainer Huib Ruijgrok. Bij het C-elftal raakte hij onder de indruk van trainer Rinus Loof, een door de praktijk gevormde oud-speler van het elftal, waarmee ADO in 1941-1942 en 1942-1943 landskampioen was geworden, ADO later als trainer naar de Eredivisie voerde en assistent was van Happel, Jezek, Evert Teunissen en Anton Malatinsky. 'Een aardige man, een vaderfiguur, die ook fel uit de hoek kon komen. Praktisch alle jongens vonden het fijn om onder hem te trainen en te spelen'.

FC Den Haag

Trainer Anton Malatinsky liet Cees Tempelaar op 30 januari 1977 in het eerste elftal van FC Den Haag in de thuiswedstrijd tegen Sparta (1-1) debuteren, als invaller voor Dojcin Perazic. In eigen land (Tsjechoslowakije) bekend staand als een grootheid, maar zijn reputatie bij FC Den Haag niet kon bevestigen, omdat hij uitging van zelfdiscipline bij spelers die als prof hun brood verdienden. Zij waren de strakke hand van zijn voorganger Boskov gewend. De 'vrije hand' kregen sorteerde een omgekeerd evenredig effect. Tempelaar, als op en top sportman, leefde serieus voor het voetbal en studie, had respect voor zijn trainer, maar wilde toch liever iemand die zijn gezag liet gelden. 'Je zag toch, dat sommige spelers een wat mindere focus hadden.' Malatinsky werd na twee seizoenen in het Zuiderpark opgevolgd door de super enthousiaste Piet de Visser, onder wie Cees Tempelaar uitgroeide tot vaste basisspeler. 'Zeker voor jonge spelers werkte de aanpak van De Visser aanstekelijk'. Het was ook de periode, waarin de van Telstar gekomen Jos Jonker Tempelaars ploeggenoot was. 'Voor mij een

In (sierlijk) duel met Johan Cruyff.

van de beste aankopen, met wie ik heb samengespeeld! Wat een techniek had hij, wat een overzicht en inzicht, ongelooflijk. En een sterk linkerbeen, waarmee hij feilloos kon passen en zelfs scoren. Uiteindelijk haalde AZ hem weg, waarmee hij landskampioen werd. En zelfs tweemaal voor Oranje speelde'. Zelf manifesteerde Cees Tempelaar zich met zijn eigen stijl in het Haagse keurkorps. Als middenvelder en vooral rechterverdediger. Degelijk, geen maniertjes, wel met een specialiteit: het passeren van tegenstanders na een serie schaarbewegingen.

Toen hij in een thuiswedstrijd tegen Volendam via deze methodiek perspectiefvolle voorzetten afleverde en zelf de winnende treffer op zijn naam schreef, werd Tempelaar opportunistisch uitgeroepen als de opvolger van Tschou-la Ling, die ook frequent de schaarbeweging toepaste. Echter, Cees bleef Cees, bescheiden en wars van ook maar een zweem van vedetteneigingen. Hans Kraaij en Martin van Vianen waren Tempelaars volgende trainers. Kraaij haakte snel af wegens medische problemen (hyperventilatie) en Van Vianen moest plaats maken, toen de gewenste resultaten uitbleven, voor Cor van der Hart. Tempelaar zuchtend: 'Na een tijdje vond ik het wel genoeg onder Van der Hart. Niet de juiste instel-

ling, vooral buiten het veld. Laat ik het daar maar op houden'. Inmiddels had FC Den Haag ook zwaar te lijden onder het steeds verder oprukkende hooliganisme. Onderbroken en gestaakte wedstrijden, rellen en vuurwerk, waren aan de orde van de week. En toen FC Den Haag voor het eerst uit de Eredivisie dreigde te degraderen stak een aantal onverlaten de uit 1925 stammende houten Eretribune in brand. FC Den Haag zat letterlijk en figuurlijk in zak en as.

Confrontatie met John Metgod van AZ'67.

Cees Tempelaar nam – omdat Cor van der Hart trainer bleef – het besluit zijn profloopbaan in te ruilen voor een terugkeer naar zijn moederclub, de onder trainer Melbi Raboen aan de weg timmerende ADO-amateurs. Inmiddels was hij trainer van de zeer getalenteerde B-junioren van ADO's jeugdafdeling waar Cor Kroon als hoofd opleidingen fungeerde. Sportief gezien kende Tempelaar als aanvoerder van het van kwaliteit overlopende eerste elftal van de ADO-amateurs een topjaar. Kampioen van de tweede klasse van het amateurvoetbal, winnaar van de Haagsche Courant Cup na finalewinst op het toenmalige 's-Gravenzandse SV en in die periode het beste voetbal spelend in de Haagse regio.

Inmiddels was Cor van der Hart vertrokken als trainer bij FC Den Haag. Rob Baan keerde in die functie terug in het Zuiderpark en vanwege de waardering die zij voor elkaar hadden leek het een vanzelfsprekendheid dat Cees Tempelaar er zou herintreden als prof. 'Na mijn terugkeer bij FC Den Haag heb ik als trainer bij de opleiding van ADO twee jaar intensief samengewerkt met Rob Baan en

Luchtduel in de Rotterdamse Kuip met de IJslandse Feyenoorder Petur Petursson. Vriend André Wetzel kijkt aandachtig toe.

Lex Schoenmaker. Zij trainden de C- en A-jeugd en ik de B-jeugd. In die tijd kwamen spelers als Marco Gentile, Jimmy Charité, Frans Danen, Michel Adam en Leo Schellevis opzetten. Rob Wijnstok speelde toen als scout een belangrijke rol. De rentree als speler bij FC Den Haag zou de opmaat blijken naar geleidelijk betere tijden. Spelers als Fons Groenendijk, Ron de Roode, Bram Rontberg, René Stam, Marco van Alphen en Edwin Purvis hadden zich ontwikkeld tot gerenommeerde voetballers. En, de bij Feyenoord gelouterde Karel Bouwens was erbij gekomen. Het eerste jaar van Tempelaars rentree in de rijen der profs resulteerde in de zevende plaats, het tweede in de vierde klassering met plaatsing voor de nacompetitie. En daar ging het mis voor Cees Tempelaar. 'Ik had in die periode met allerlei zaken te maken, waardoor ik niet echt de focus volledig kon richten op het voetballen bij FC Den Haag. Ik had last van blessures. Ja, en toen kwam die nacompetitie. Thuis tegen NEC speelde ik met een verdooving. Die was op

een bepaald moment uitgewerkt en werd ik er volledig uitgelopen door Anton Janssen, die ook scoorde. Weg waren de kansen voor FC Den Haag op de terugkeer naar de Eredivisie. Toen had ik het voor mijzelf wel gehad met het betaalde voetbal. Kreeg geen contract meer aangeboden. Toen stopte ik als betaald voetballer. Wilde verder in het trainersvak, maar toch ook nog op een leuk niveau blijven voetballen. . En (het klinkt bijna als een verontschuldiging ontboezeming voor de sportman die Cees Tempelaar toch is) ik wilde in die tijd ook wel eens uitgaan...' Door zijn besluit te stoppen met betaald voetbal liep hij net het seizoen (1985-1986) mis, waarin FC Den Haag ongeslagen kampioen werd van de Eerste divisie en terugkeerde naar de Eredivisie. Te jong om al te stoppen met actief voetballen, maar ook genoeg gerijpt om te denken aan een periode in de voetbalwereld daarna. Het trainerschap zoals gezegd... Die gelegenheid deed zich voor bij VCS, waar vriend en studiegenoot André Wetzel hoofdtrainer was. Cees Tempe-

laar stapte dus over naar het amateurvoetbal en combineerde het spelen met het trainen van de C1- en A1-jeugd van de club van de Dedemsvaartweg. Een jaar later volgde Cees Tempelaar André Wetzels naar RVC in dezelfde rolverdeling. Daar speelde hij samen met onder anderen Mark Wotte en Harry van der Laan. Mark trainde er de D- en B-jeugd (waar Edwin Grülholz speelde) en Cees deed de C- en A-jeugd. Na twee seizoenen was Quick het volgende station: spelen in het eerste onder trainer Jan ten Hoopen (oud-prof van ADO en Leeuwarden) en trainer van de B-jeugd van de Haantjes. Een jaar later volgde de volgende grote stap: het hoofdtrainerschap bij Quick!

Op Nieuw-Hanenburg kon Cees Tempelaar als trainer werken naar de waarden en normen die hij nastreefde en bleef er dan ook vijf seizoenen. 'Vervolgens ben ik alleen op wereldreis gegaan. Overigens, voordat ik vertrok kwam ik met Joop Sterk van VCS overeen om daar hoofdtrainer te worden. Inmiddels waren veel jeugdspelers, die ik had getraind, doorgedrongen tot het eerste elftal. We werden met een fantastisch elftal kampioen en promoveerden naar de Hoofdklasse, toen het hoogste

Handen en voeten benuttend in de strijd om de bal met Ajacied Simon Tahamata.

niveau van het zondag-amateurvoetbal.' Quick Boys heette Tempelaars volgende station als trainer. Een grootmacht in het zaterdagvoetbal met veel mogelijkheden. Waar hij Dirk Kuijt als zestienjarige liet debuteren in het eerste elftal. 'Ongelooflijk sterke jongen, fysiek en mentaal. Hoe het hem is vergaan hoef ik niemand te vertellen, natuurlijk!' Daarna belandde Cees Tempelaar bij Westlandia, hoofdklasser in het zondagamateurvoetbal,

De B1-jeugd van ADO, Tempelaars eerste team als trainer.

met qua faciliteiten ook veel mogelijkheden. Scheveningen was een kortstondig avontuur om uiteindelijk terug te keren bij Westlandia. Drie jaar lang vervulde Cees Tempelaar in Naaldwijk de functie van technisch coördinator. Alles organiseren rondom de selectie, opdat alles rond spelers en club goed verloopt. Een taak, die veel energie vergt en hem ook goed ligt. Na bijna vier jaar volgden een praktisch even lange periode bij VELO, ditmaal weer als hoofdtrainer. Een andere Westlandse grootmacht, met een magnifieke accommodatie en veel faciliteiten. Een welbested werkzaam leven, naast het docentschap lichamelijke opvoeding. Vooral op het Sorghvliet College voelde hij zich als docent als een vis in het water. 'Liefst 34 jaar werkte ik er.' En was zelfs docent LO van de prinsessen Amalia en Ariane. 'Zeker voor Amalia heb ik veel respect. Aardig, intelligent meisje,' herinnert hij zich. 'Zij gedroeg zich heel gewoon, hoor. Ondanks die altijd aanwezige beveiliging. En jazeker, op ouderavonden contact met Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima, gemoedelijke, gezellige mensen'.

De dagen vullen met sport en bewegen. Cees Tempelaar heeft zich daaraan overgegeven met hart en ziel, zich er passievol aan gewijd. Van huis uit meegegeven, bij ADO vorm gekregen en daarna alles uitgedragen als speler, trainer en docent lichamelijke opvoeding. 'ADO ben ik zeer dankbaar. Daaraan heb ik mijn vorming grotendeels aan te danken. Inwendig heb ik weleens spijt, dat ik er destijds ben weggegaan en zolang weinig van mij heb laten horen. Toen ik werd gevraagd iets te gaan doen in het bestuur van de ADO PensionADO's voelde ik de mogelijkheid om iets te doen om dat oude ADO-gevoel terug te krijgen. Ik doe dat ook, omdat ik golf een leuke sport vind en omdat de golfdag bij de club is, waarvan ik lid ben. Heb kennis, know how van de organisatorische kant van die sport. Ben ook weer lid geworden van de vereniging (HFC ADO Den Haag), omdat ik iets terug zou willen doen voor de club, die zou belangrijk is geweest voor mijn vorming, mijn voetbal- en trainersloopbaan. Ik zou het prachtig vinden met vrienden als Mark Wotte, André Wetzels, Bob Kootwijk, die ook een verleden bij de club hebben, met kennis, ervaring (zelfs internationaal) en know how, mee te denken met mensen die er nu werken en waar mogelijk mee te werken op het technisch en organisatorische vlak. Spelers bekijken, begeleiden, vooral bij de jeugd. Eigen spelers laten doorbreken in het eerste, dat toch weer in de Eredivisie zou moeten spelen. Elke thuiswedstrijd in een vol stadion. Ik praat er weleens over, iedereen lijkt het wel met mij eens te zijn, maar ik

Als bestuurslid van ADO PensionADO's de wisseltrófee uitgereikt aan Harry van der Laan, de winnaar van het golftoernooi.

heb ook het gevoel dat velen er op een andere wijze over denken. We worden – denk ik – maar geen eenheid, die als een sterke macht het doel kan bereiken.' 'Ik was een tijd geleden bij een brainstormsessie voor het meerjarenplan. Met alle respect, bijna iedereen riep maar wat. Ik miste inzicht, ervaring en voldoende kennis van de club. Ik knapte af op die sterke teneur die doorklonk van: 'Haagse bluf, schuim op de bekken en jagen, jagen, jagen'. Dat is kretologie, geen gedachte die de basis zou moeten vormen van een gedegen beleidsplan. Dat mis ik, al hoop ik, dat het er ooit van zal komen, dat ADO Den Haag de statuur terugkrijgt, die haar wat mij betreft toebehoort.' Vele jaren praktijk in de sportieve wereld en in die van het bewegingsonderwijs leerden Cees Tempelaar dat er wel een en ander is veranderd. Cultuur noemt hij als belangrijkste thema. 'Die is anders geworden. Dat heb ik zeker bij het voetbal ervaren. Ik heb ook moeten leren daarnaar te kijken, te begrijpen en te handelen. Om als trainer te functioneren heb je ook verlengstukken in het veld nodig. Die had ik bijvoorbeeld bij Quick in Jos Vercauteren, in Max Tjaden bij VCS en bij Westlandia in Richard van Schie. Heel belangrijk en daarom moet je de rol van coach niet overschatten, wel op zijn waarde schatten. Ik heb altijd willen werken bij clubs met normen en waarden, hoe men met elkaar om zou moeten gaan. En als er geen oog was voor anderen, zei ik er wat van. Ja, en topvoetbal is door het idee zich beter te voelen dan werkelijk het geval is, een overlevingscultuur geworden.'

Frans Leermakers

LOOPBAAN IN CIJFERS EN FEITEN

Geboren: 18 oktober 1956 in Den Haag

In jeugd:

1965-1975: ADO (trainers Rob Baan, Huib Ruijgrok en Rob Wijnstok)

Als prof en amateur:

1976-1982: FC Den Haag (trainers Anton Malatinsky, Piet de Visser, Hans Kraaij sr., Martin van Vianen, Piet de Zoete (a.i.), Cor van der Hart)
 1982-1983: ADO (amateurs) (trainer Melbi Raboen)
 1983-1985: FC Den Haag (trainer Rob Baan)
 1985-1986: VCS (amateurs) (trainer André Wetzel)
 1986-1988: RVC (amateurs) (trainer André Wetzel)
 1988-1989: Quick (amateurs) (trainer Jan ten Hoopen)

Als aanvoerder van ADO-amateurs met de HC Cup.

Bij FC Den Haag:

1976-1977: 5 competitiewedstrijden, 1 bekerwedstrijd (totaal 6 wedstrijden)
 1977-1978: 18 competitiewedstrijden, 6 Intertotowedstrijden (totaal 24 wedstrijden)
 1978-1979: 23 competitiewedstrijden, 2 bekerwedstrijden (totaal 25 wedstrijden)
 1979-1980: 24 competitiewedstrijden, 2 bekerwedstrijden (totaal 26 wedstrijden)
 1980-1981: 9 competitiewedstrijden, 3 Intertotowedstrijden (totaal 12 wedstrijden)
 1981-1982: 19 competitiewedstrijden, 1 bekerwedstrijd (totaal 20 wedstrijden)
 1983-1984: 29 competitiewedstrijden, 3 bekerwedstrijden (totaal 32 wedstrijden)

1984-1985: 24 competitiewedstrijden, 1 bekerwedstrijden, 6 nacompetitie (totaal 31 wedstrijden)
 Totaal: 151 competitie-, 10 beker-, 6 nacompetitie- en 9 Intertotowedstrijden
 Algeheel totaal: 176 wedstrijden in FC Den Haag.

Doelpunten voor FC Den Haag:

25 maart 1979: FC Den Haag-Volendam 2-1 (1x)
 30 juli 1983: SV'35-FC Den Haag 0-17 (oefenduel, 1x)
 4 september 1983: FC Den Haag-FC Twente 2-4 (1x)
 2 oktober 1983: FC Den Haag-Vitesse 1-0 (1x)

Als trainer:

1981-1985: ADO (B-jeugd)
 1985-1986: VCS (C1- en A1-jeugd)
 1986-1988: RVC (C1- en A1-jeugd)
 1988-1989: Quick (B-jeugd)
 1989-1994: Quick
 1995-1997: VCS
 1997-2000: Quick Boys
 2001-2004: Westlandia
 2005-2006: Scheveningen
 2007-2011: Westlandia (technisch coördinator)
 2011-2015: VELO

Prijzen:

1975-1976: landskampioen (met C-elftal FC Den Haag)
 1982-1983: kampioen Tweede klasse A (met ADO-amateurs)
 1982-1983: winnaar Haagsche Courant Cup (met ADO-amateurs)
 1986-1987: winnaar Haagsche Courant Cup (met RVC)
 1987-1988: winnaar Haagsche Courant Cup (met RVC)
 1992-1993: kampioen Tweede klasse A (als trainer van Quick)
 1995-1996: kampioen Tweede klasse (als trainer van VCS)
 2011-2012: winnaar Westland Cup (als trainer van VELO)

Als trainer kampioen met Quick.

MEDEDELINGEN

ELIAS MOHAMMAD

Elias Mohammad is een nieuw gezicht in de selectie van ADO Den Haag. Hij kwam op de sluitingsdag van de zomerse transferperiode tot een akkoord voor twee seizoenen met een optie voor nog een seizoen daarna. De aanvaller is 21 jaar geleden geboren in het Zweedse Hammarby. Zijn opleiding als voetballer genoot hij bij Hammarby IF, waar hij vorig jaar voornamelijk uitkwam voor het beloftenteam. Daarvoor scoorde hij zesmaal in negentien wedstrijden. Viermaal was hij de man van de assist. In zijn eerste wedstrijd voor ADO Den Haag gaf hij snel zijn visitekaartje af door tweemaal te scoren. Dat was in het oefenduel in het Blinggoal Stadion tegen Eredivisionist Almere City FC, dat met 2-1 werd geklopt. Ga zo door, Elias! Veel genoeg en succes bij onze club!

EVEN TERUG

Ons lid Paul van Lith was onlangs even terug in Nederland. Met zijn vrouw en dochtertje was hij overgekomen uit China en bezocht ook enkele wedstrijden in het Blinggoal Stadion. Hij heeft medisch zware tijden achter de rug. Er wacht hem nog een zware beproeving. Daarna hoopt hij volledig 'schoon' te zijn. Houd je taai, Paul. Wij leven met je mee en hopen inderdaad op het allerbeste resultaat!

DIOGO TOMAS

Op Deadline Day van de Transfer Window legde ADO Den Haag de Finse verdediger Diogo Tomas vast. De 27-jarige centrale verdediger komt van HJK Helsinki, dat hij kort voor zijn overstap naar ADO Den Haag mede aan een plaats in de groepsfase van de European Conference League hielp. Tomas is geboren in Oulu en begon als prof bij Ilves Tampere, waar hij vijf jaar onder contract stond. Intussen was hij ook uitgeleend aan Mikkelin Palloiljat en FC Haka. Daarna kwam hij een jaar uit voor Kuopion Palloseura en Odds BK (Noorwegen).

Sinds februari dit jaar speelde hij voor 24 duels voor HJK Helsinki. Met zijn verschijning maakte hij tot dusver indruk en ook als verdediger heeft hij een bepaalde uitstraling. Tomas tekende een overeenkomst tot medio 2026. Zijn wens in het buitenland te voetballen is de reden, dat de Finse international naar ADO Den Haag kwam. Ook Diogo wensen wij een fijne en succesvolle tijd toe bij onze club!

NEGENTIG

Op 12 september bereikte het Erelid Jan Lobel de zeer respectabele leeftijd van negentig jaar. Hij verkeert in goede gezondheid en fungeert nog altijd als gastheer en begeleider van de arbitrale teams bij thuiswedstrijden van het eerste elftal van ADO Den Haag. Een taak, die hij al tientallen jaren vervult en in die rol uitdraagt als een ambassadeur voor de club. Verenigingsvoorzitter Wim van Laar ging op verjaarsvisite met een boeket bloemen voor de jubilaris. Gefeliciteerd Jan!

NET GEEN PRIJS

Louise van Oosten en Iris Remmers deden prachtige ervaringen op bij de nationale vrouwenploeg op het WK onder 20 in Colombia. De speelsters van ADO Den Haag reikten met het jonge Oranje tot en met de halve finale. De Verenigde Staten ging door na verlenging. De winnende treffer was overigens een eigen doelpunt van Oranje. Elders in deze ADO Den Haag Post vertellen de ADO'ers over hun belevenissen in hun WK-dagboek.

STAGE

Jarett Smees volgde op 16 en 17 september op de KNVB Campus in Zeist een stage voor Oranje onder 16. Hij bevond zich daar in een selectie met acht Feyenoorders, zeven Ajacieden, vijf PSV'ers, drie spelers van FC Utrecht, twee van PEC Zwolle, twee van Sparta en één van Club Brugge en FC Groningen. En nu hopen op een positief vervolg voor Jarett, die bij ADO Den Haag onder 16 de laatste tijd in goede vorm stak.

CALVIN GUSTINA NAAR KMSK DEINZE

Calvin Gustina zet zijn loopbaan in België voort bij KMSK Deinze. De steunpilaar op het middenveld van ADO Den Haag onder 21 maakte dertig keer deel uit van de selectie van het eerste elftal. Viermaal viel hij in en hij was actief in één bekerduel. Voorts speelde hij één interland voor Curacao onder 20.

Wij wensen Calvin veel genoeg en succes bij Deinze!

SURINAME ONDER 20

Cheveyo Mul, speler van ADO Den Haag onder 19, ontving een uitnodiging voor oefenduels van Suriname onder 20. De formatie van trainer Werner Blackson oefende in Wijdewormer op het AFAS trainingscomplex van AZ tegen AZ onder 19 en Liechtenstein onder 20. Tegen AZ verloor de jonge uitgave van de Natio met 2-0. De ontmoeting met Liechtenstein had plaats na het sluiten van de redactie van deze uitgave. Trouwens, Ryan Koolwijk, assistent-trainer bij ADO Den Haag onder 19, is ook assistent bij Suriname onder 20. Gefeliciteerd Cheveyo en Ryan!

PERU ONDER 20

Het is er dan eindelijk toch van gekomen. Kaj van Houwelingen ontving onlangs zijn eerste uitnodiging voor de nationale jeugdploeg van Peru onder 20. Al enige jaren werd hij al op afstand geobserveerd door coaches uit het land van zijn langs de lijn altijd enthousiast meelevende moeder. Op 12 en 14 november speelt Peru onder 20 oefenduels tegen Uruguay. Trots is Kaj in ieder geval, hopelijk geeft hij ook een succesvol vervolg aan de invitatie. Succes, Kaj!

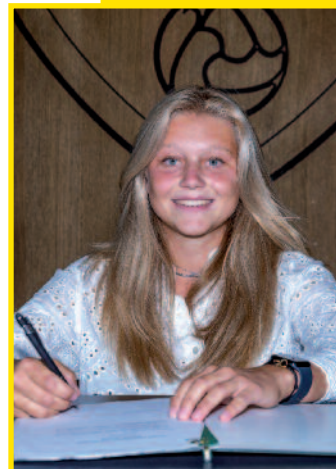
JAARTJE ERBIJ

Zowel verdedigster June Burgers (20) als aanvalster Anne van Egmond (20) hebben hun contract bij ADO Den Haag Vrouwen met een jaar hebben verlengd. Beide speelsters, die in zomer 2023 definitief de overstap maakten van het Beloftenelftal, blijven daarmee tot de zomer van 2025 onderdeel van het eerste. Met het verlengen van de contracten van Burgers en Van Egmond is de hoofdmacht van ADO Den Haag Vrouwen compleet.

ALBANIË ONDER 19

Ersi Bode, speler van ADO Den Haag onder 21, kwam onlangs in actie voor het nationale jeugdteam onder 19 van Albanië. Het team speelde twee oefeninterlands in en tegen Turkije. Beide keren wonnen de Turkse beloften met 1-0. Jammer voor de resultaten, maar eervol voor Ersi wat de invitatie betreft. Proficiat!

June Burgers

Anne van Egmond

INTERNATIONALS VLOGEN UIT

Rafael Struick speelde onlangs met het nationale voetbalteam van Indonesië met 1-1 gelijk tegen Saudi-Arabië. Struick stond de volledige negentig minuten op het veld in het King Abdullah Sport City Stadium in Riyad en speelde een cruciale rol bij het doelpunt van Indonesië. Ook tegen Australië kwam Struick in actie. Deze wedstrijd eindigde in 0-0. Ditmaal stond Struick 47 minuten in het veld. Voor Indonesië was dit het tweede gelijke spel op rij in de kwalificatiereeks, waarmee de ploeg in deze kwalificatiereeks voor het WK 2026 op de vierde plaats staat, achter Saoedi-Arabië, Japan en Bahrein.

Kilian Nikiema bevond zich de afgelopen periode bij de selectie van Burkina Faso, maar kwam niet in actie. De kwalificatiewedstrijd voor de Africa Cup tegen Senegal in Diamniadio eindigde in 1-1. Tegen Malawi won Burkina Faso met 3-1. Ook ditmaal zat Kilian op de reservebank. Door de twee winstpartijen gaat Burkina Faso aan kop in haar groep.

Sekou Sylla kwam tijdens de interlandbreak in actie voor Guinee tegen de Democratische Republiek Congo. Hij speelde zestig minuten mee. Guinee slaagde er niet in de voorsprong van 0-1 vast te houden. Congo won met 3-1. Tegen Tanzania viel Sylla in de 52e minuut in. Guinee verloor ook deze interland, ditmaal met 2-1.

Silvinho Esajas bevond zich voor het eerst bij de selectie van Suriname. Hij kwam overigens niet in het veld voor de Natio, die eerst met 1-3 won van Guyana. Tegen Guadeloupe was de ploeg van bondscoach Stanley Menzo minder gelukkig, want het duel ging met 1-0 verloren.

Louise van Oosten

Iris Remmers

WK-DAGBOEK UIT COLOMBIA VAN LOUISE VAN OOSTEN EN IRIS REMMERS

OP HET WK VOOR **VROUWEN ONDER 20** IN COLOMBIA WAS ADO DEN HAAG **VOORTREFFELIJK VERTEGENWOORDIGD** DOOR LOUISE VAN OOSTEN EN IRIS REMMERS. ADO DEN HAAG POST VROEG **DE MARATHONVROUW** OP RECHTS EN DE **MAGIËR** VAN DE LINKERVLEUGEL PERIODIEK HUN WK-BELEVENSSEN TE DELEN.

Iris met Colombiaanse kinderen tijdens een clinic.

'Veel vertrouwen dat we ver gaan komen'

Maandag 26 augustus, Cali - Ruim voor de start van het toernooi geland op het vliegveld van de Colombiaanse hoofdstad Bogota maakte het Nederlands elftal onder 20 goed gebruik van de acclimatiseringsperiode in het Zuid-Amerikaanse land, onder meer voor een clinic in een achterstandswijk in Oranje's speelstad Cali. Die maandag - vijf dagen voor de start van het WK - stond een oefenduel met een andere WK-deelnemer, Paraguay, op het programma. Wat maakte bij haar eerste bezoek aan Colombia tot nu toe het meeste indruk op Iris Remmers? 'Heel veel dingen. Toen we op Bogotá aankwamen, kregen we een heel warm welkom met muziek en iedereen zwaait hier naar ons', voelt zij zich echt een WK-deelnemer. 'Verder was de clinic die we in Siloé aan 23 kinderen gaven heel bijzonder.' In de oefenwedstrijd tegen Paraguay zegevierde Oranje met 4-0. Remmers (als linksbuiten) en Louise van Oosten (als rechtsback) begonnen allebei in de basis. Wat gaf Iris in dit duel de meeste voldoening? 'Dat we samen als team steeds meer stappen maken in onze taken en steeds beter gaan voetballen. En persoonlijk mijn assist op Zoë Zuidberg voor de 1-0.' In de laatste oefenwedstrijd vóór het vertrek naar het WK speelde Nederland onder 20 met 1-1 gelijk tegen Spanje, sinds 2022 regerend wereldkampioen. Oranje (met voormalig ADO'er Liz Rijsbergen) eindigde destijds als vierde. Wat verwacht Iris dit keer met Nederland te kunnen bereiken? 'Als we zo doorgaan als tegen Spanje en Paraguay heb ik er heel veel vertrouwen in dat we ver gaan komen.'

'Iris doet altijd gekke dingen met de bal'

Dinsdag 3 september, Cali - Met Louise en Iris weer in de basis begon Oranje het WK prima met een verdiende zege op Costa Rica: 2-0. Als rechtsback was Louise in de eerste helft overal op het veld te vinden: achter, op het middenveld, rechts voorin en zelfs in de spits. In de tweede helft vrat zij wat minder kilometers. 'Ik bleef meer in mijn eigen zone en we gaven lopende spelers meer aan elkaar over. Daarnaast wilden we de nul houden en gingen we wat meer verdedigend spelen.' Met een gebrek aan brandstof had het dus zeker niet te maken. 'Het leek misschien of ik wat rustiger aan deed, maar dat was niet het geval.' Dat bleek ook toen zij in de slotfase met een geslaagde actie en voorzet aan de basis stond van de 2-0. Heeft haar rol bij ADO Den Haag het afgelopen seizoen daarbij geholpen? 'Ik was meer bij het aanvallen betrokken en dat gebeurt hier in Colombia ook steeds meer. Ik weet niet of dat ook heeft geholpen

Iris Remmers zet aan voor haar 'gekke ding', de Cruyff Turn.

mijn voorzet te verbeteren.' Eén van de hoogtepunten van de wedstrijd was een 50 jaar geleden door Johan Cruyff op het WK van 1974 uitgevonden schijnbeweging - nu bekend als Cruyff Turn (<https://www.youtube.com/watch?v=PBgLIYqhmo>) - waarmee Iris Remmers een tegenstander het Colombiaanse regenwoud in stuurde. 'Die heb ik niet gezien, want ik stond aan de andere kant van het veld', bekent Louise. 'Maar Iris doet altijd gekke dingen met de bal, dus het valt me bijna niet meer op.'

'Steeds meer op mijn plek in het team'

Vrijdag 6 september, Cali - De tweede groepswedstrijd van Oranje in Cali was in alle opzichten een WK waardig. In een aantrekkelijk en spectaculair duel kwam Argentinië van een 3-1 achterstand uiteindelijk nog terug tot 3-3. Voor Iris was het de eerste keer dat zij een tegenstander uit Zuid-Amerika trof. Was dat voor haar anders dan een wedstrijd tegen andere Europese landen of in de Nederlandse competitie? 'Dat is moeilijk te zeggen, want ik heb nog niet zoveel interlands gespeeld en pas 12 minuten in de Eredivisie', reageert zij terughoudend. Nederland wordt in haar 'thuisstad' gesteund door een klein Oranje-legioentje, onder wie Colombiaanse meisjes. 'Van mijn familie is niemand hier aanwezig, maar de moeder van Louise is er wel en ook ouders van andere speelsters. En bij elke wedstrijd zijn de meisjes uit de wijk Siloé aanwezig, waar we vorige week een

Louise van Oosten op haar best: sterk aan de bal, het overzicht bewarend.

clinic gaven. Ze juichen en zingen de hele tijd voor ons, dat is echt fantastisch.' Iris begon met Louise weer in de basis en speelde in deze wedstrijd langer dan bij haar WK-debuut tegen Costa Rica. Zij heeft het gevoel dat zij groeit naarmate het toernooi vordert. 'Acties maken gaat makkelijker. Ik voel me steeds meer op mijn plek in het team.'

'Er is altijd nog ruimte voor verbetering'

Zondag 8 september, Cali - Het team dat tot nu toe het meeste indruk maakte op het WK, was de laatste

tegenstander in de poule: Noord-Korea. Bondscoach Roos Kwakkenbos schonk opnieuw haar vertrouwen aan Louise en Iris. Als rechtsback was Louise in de twee vorige duels de speler die de meeste passes gaf. Zij maakt uit die opvallende statistiek niet op dat zij lekker in het toernooi zit. 'Ik ben wel aardig in het spel betrokken, maar ik denk dat er altijd nog ruimte voor verbetering is. Voor mijn gevoel kan ik nog dominanter aanwezig zijn en meer bij het spel worden betrokken.'

De Noord-Koreanen maken het Oranje bijna de hele wedstrijd moeilijk om onder hun druk uit te komen. 'Wij wisten vooraf weinig af van de Noord-Koreanen', aldus Louise. 'Ze spelen erg gedisciplineerd, blijven rennen en kunnen zelf goed onder de druk uitspelen. Ze zijn ook technisch heel vaardig', steekt zij haar waardering niet onder stoelen of banken. Op de zege die Noord-Korea behaalde - 2-0 - viel dan ook weinig af te dingen. Nederland wacht nu de achtste finale tegen Frankrijk. 'Dat is een fysiek sterke ploeg met snelle speelsters, dus ik denk dat het een wedstrijd wordt met veel duels. Verder weten wij waar hun zwaktes liggen en hopelijk kunnen wij die bespelen.'

'We kunnen elkaar hier goed vinden'

Vrijdag 13 september, Medellin - Van Cali verkast naar Medellin maakt Nederland er tegen Frankrijk een meeslepende achtste finale van. Iris is voor deze gelegenheid verhuisd naar de rechtervleugel. Wat was de reden voor die omzetting? 'Dat had de coach bedacht', vertelt Iris over de tactische switch. 'Ik denk, omdat Bo van Egmond weer fit was en die begon op links.'

De start van Oranje is bijna sensationeel. Van Egmond

Troost zoekend bij elkaar na de verloren halve finale.

Louise van Oosten (2) en Iris Remmers (11) in het Oranje voor de aftrap van de strijd om het brons tegen Team USA.

wordt met een lange pass gevonden op links. Zij stuurt linksback Emma Frijns het strafschopgebied in, Iris laat haar voorzet bij de eerste paal slim lopen en schaduwspits Robine Lacroix opent ei zo na de score. Dat moet wel het resultaat van trainingsarbeid zijn geweest. 'Ja, daar hebben we wel op getraind en het is ook vooraf besproken.' In plaats van op voorsprong, komt Nederland in de eerste helft op achterstand. Na de rust wordt het gelijk en in de verlenging haalt Oranje het laken naar zich toe: 2-1. Voor het eerst speelde Iris in dit duel met Louise in de rug. Dat leverde via een geslaagde combinatie ook een gevaarlijke voorzet van Louise op. Gaan we dat het komende seizoen bij ADO Den Haag vaker zien? 'Dat hoop ik wel, als de trainer ons daar allebei neerzet. We kunnen elkaar hier in Colombia in ieder geval goed vinden.' Donderdag 19 september, Cali - Verslagen, maar met opgeheven hoofd nemen Louise en Iris met hun ploeggenoten afscheid van de trouwe fans die zij in Cali hebben gemaakt. In weer zo'n wedstrijd die het alleszins waard was om in het holst van de nacht voor op te staan, heeft een voortreffelijk voetballend Japan Oranje uit de finale gehouden: 2-0. In de kwartfinale in een bomvol stadion tegen het fanatiek aangeemoedigde Colombia toonde Nederland nog dezelfde veerkracht als het team van Darije Kalizic vorig seizoen

(<https://www.youtube.com/watch?v=tGcqTMosn4Y>) en triomfeerde na strafschoppen. Tegen Japan speelt de Haagse rechterflank in de halve finale de beste wedstrijd van het toernooi. Louise is goed voor tal van prima ingrepen, Iris maakt meerdere geslaagde acties, maar uiteindelijk is het niet genoeg. Na de wedstrijd om brons tegen de Verenigde Staten krijgt het duo eerst welverdiende rust, om daarna voor een heldenontvangst terug te keren in het geel en groen. Zaterdag 21 september, Bogotá – Nu ons verplaatst naar de hoofdstad Bogotá, waar de strijd om het brons plaatsvindt tegen Amerika, Team USA dus. Helaas, de wedstrijd gaat verloren, als sleepten wij er nog een verlenging uit. Geen prijs dus, na zoveel zoet nu dus zuur... Hoe dicht bij wij ook bij die plak waren. De doelpaal stond deze in de weg. Louise haalt een bal van de lijn en Iris start de combinatie die Oranje de gelijkmaker oplevert, maar in de verlenging levert een eigen doelpunt van ons de VS de winst op: 2-1.

Helaas zonder eremetaal in de bagage terug naar Nederland, maar de ervaringen, die wij in Colombia in en buiten het veld opdeden zijn van onschatbare waarde. Nu naar huis, bijkomen, straks weer vlammen voor ADO Den Haag vrouwen.

HISTORISCHE STADIONS

DE ICONISCHE STADIONS WAAR ADO SPEELDE TIJDENS DE VS-TRIP IN 1967 (DEEL 1)

VOOR HET EERST OVERDEKT EN OP KUNSTGRAS IN 'HET ACHTSTE WERELDWONDER

In de loop van de geschiedenis speelden ADO, FC Den Haag en ADO Den Haag in tal van historische stadions. In het kader hiervan belicht Jan-Hermen de Bruijn de historie van deze stadions, de wedstrijd en de huidige status van deze arena's. meer. In dit nummer van ADO Den Haag Post kijken we terug naar 1967, het jaar dat ADO door de Verenigde Staten toerde en daarbij een aantal iconische stadions aandeed. Ditmaal aandacht voor het Kezar Stadion in San Francisco, het Astrodome (het 'Achtste Wereldwonder') in Houston en het kolossale Municipal Stadium van Cleveland.

Stadionliefhebbers, die deze zomer al hebben genoten van de prachtige stadions waarin de wedstrijden van EURO2024, zijn gespeeld, gaan over twee jaar nog meer aan hun trekken komen. Op stadiongebied belooft het WK van 2026 een ongeëvenaard spektakel te worden. Het Azteken Stadion van Mexico City, waar op donderdag 11 juni 2026 het WK begint, was al eerder gastheer van twee WK finales (1970 en 1986), bekend terrein dus. Voor de rest zal worden gespeeld in sporttempels die elkaar lijken te overtreffen in spectaculaire architectuur. Het 82.500 toeschouwers tellende MetLife Stadium, waar op zondag 19 juli 2026 de finale plaatsvindt, ligt in East Rutherford, New Jersey, dan wel op de plek waar het oude Giants Stadium (WK 1994) lag, het is een voor de voetballerij volledig nieuw bouwwerk. Nog veel spectaculairdere sporttempels dan het hoofdstadion in New York zijn het AT&T Stadium (mogelijke capaciteit 100.000) van de Dallas Cowboys, het 76.416 toeschouwers tellende Arrowhead Stadium van tweevoudig Super Bowl winnaar Kansas City Chiefs en het SoFi Stadium in Inglewood, Californië, dat ook kan worden uitgebreid tot 100.000 plaatsen.

Al deze toekomstige WK-stadions hebben met elkaar gemeen dat ze tussen augustus en januari de thuishavens zijn van NFL-teams (American Football). En dat er al bij de bouw rekening is gehouden met het feit dat een

voetbalveld net iets langer en breder is dan de oppervlakte waarop American Football wordt gespeeld. En dat is weer een heel verschil met 1967, toen ADO onder de naam Golden Gate Gales zes weken lang door de Verenigde Staten toerde en in die periode – samen met elf andere clubs – de basis legde voor de geboorte van de voetbalsport in de Verenigde Staten.

Anno 1967 waren de stadions waar ADO speelde nog niet ingericht op 'soccer'. In een aantal werd American Football gespeeld en die konden makkelijk worden aangepast. Maar soms ook moest ADO aan de slag in echte honkbalstadions. Dat leverde destijds op het veld problemen op. Het zorgde voor een extra aspect van ADO's grootste avontuur ook met een aantal zeer bijzondere wedstrijden, gespeeld in de meest iconische stadions ter wereld.

SAN FRANCISCO – KEZAR STADIUM

ADO's thuishaven was in de zomer van 1967 het 59.942 plaatsen tellende Kezar Stadium, liggend in het zuidoosten van het beroemde Golden Gate Park van San Francisco. Net als de honkbalstadions waar ADO later zou spelen, was het Kezar Stadium, geopend in 1925, niet ingericht op voetbal, maar vooral op American Football en atletiek. Dat laatste had dan weer tot gevolg dat ADO's openingswedstrijd op 28 mei 1967 tegen Sunderland werd gespeeld op een verre van geschikt veld. De meegereisde journalist Hans Molenaar schreef destijds in VI: Het Kezar stadion is namelijk totaal niet op voetbal ingesteld. Er is een te smal voetbalveld uitgezet met doelen die bijna een decimeter te laag zijn en met ... twee verspringzandbakken, compleet met afzetbalk en zanderige aanloopstrook binnen de lijnen, zodat in feite het veld nog een paar meter smaller is. Maar die

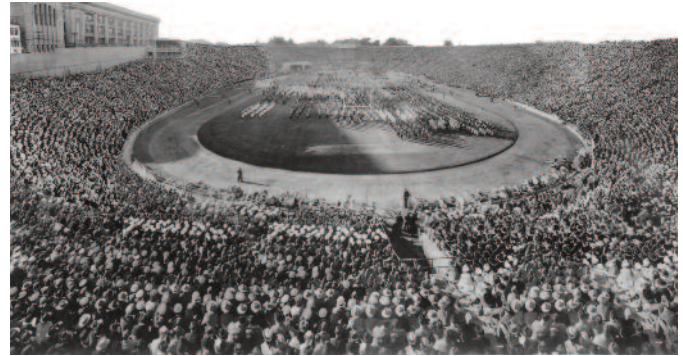
24 mei 1967: ADO's eerste training in het Kezar Stadium van San Francisco.

zandbakken (dichtste punt minder dan drie meter van het strafschopgebied behoren tot het speelveld. Harry Heijnen en Theo van den Burch strandden dan ook diverse malen in de twee kattenbakken. Uiteindelijk had ADO tijdens z'n debuutwedstrijd geen enkel probleem met het veld. En nog veel minder met de Engelse tegenstander, die weliswaar uitkwam in de hoogste afdeling. De in felgroene shirts spelende Hagenaars klopten de Engelsen met 6-1. Het Kezar

ADO-Sunderland, zie bij de dug outs de verspringbakken, die onderdeel waren van het speelveld!

Stadium had, toen ADO het als tijdelijke thuishaven mocht beschouwen, zijn glorieperiode al een tijdje achter zich. Om niet bij andere belangrijke steden achter te blijven wilde San Francisco rond 1920 per se een stadion met 50.000 zitplaatsen. Toen de San Francisco Park Commission in 1922 een donatie van \$ 100.000

Het Kezar Stadium in de jaren dertig van de vorige eeuw.

kreeg uit de nalatenschap van Mary Kezar (zij wilde een gedenkteken ter ere van haar moeder en ooms) was de financiering gedeeltelijk rond. Nadat de stad en de County San Francisco ook nog eens \$ 200.000 beschikbaar stelden, kon de bouw beginnen. De inwijdingsceremonie vond plaats op 2 mei 1925 met een hardloopwedstrijd van twee mijl (3,2 km) tussen Ville Ritola en Paavo Nurmi uit Finland, de twee belangrijkste hardlopers uit die tijd.

In de jaren dertig werd het stadion voor veel doeleinden gebruikt. Naast atletiekwedstrijden vonden in het Kezar Stadion motorraces, autoraces, rugby-, lacrosse-, honkbal-, boks-, cricket- en voetbalwedstrijden plaats. Echter, dé sport van Kezar was American football. Het stadion was niet alleen de thuisbasis van de football-teams van verschillende hogescholen (Santa Clara, USF, St. Mary's), maar vooral van beroemde NFL-teams. Zo was Kezar de eerste thuisbasis van de San Francisco 49ers en de Oakland Raiders. Echt genieten deden veel footballprofs niet in het stadion. Sterker nog, 'Kezar' had zelfs een slechte reputatie onder NFL-spelers. In zijn memoires herinnert sterspeler Art Donovan zich 'de 'angstige blik' in de ogen van bezoekende teams vanwege de ontoereikende kleedkamers, de lange, stoffige tunnel naar het veld en het waardeloze gras. Het laatste was een gevolg van regen, overmatig gebruik en de 'verdomde' meeuwen', die altijd boven het veld vlogen en 'op je begonnen te schijten alsof ze aan het mikken waren.' Vier jaar na ADO's avontuur speelden de '49ers' hun laatste NFL-wedstrijd in 'Kezar' om voor het seizoen 1971 te verhuizen naar het modernere Candlestick Park. Vlak na het vertrek van de '49ers' werden in 'Kezar' verschillende scènes uit de film 'Dirty Harry' opgenomen. Ook werd het stadion een populaire openluchtlocatie. Er waren concerten van onder anderen The Doobie

Het huidige Kezar Stadium met nagebouwde boog en nog maar een capaciteit van 10.000 plaatsen.

Brothers, Jefferson Airplane, Tower of Power, Joan Baez, Grateful Dead, Santana, Bob Dylan, Neil Young en Led Zeppelin. In 1989 kwam het einde van het oude Kezar Stadium. In juni werd het stadion gesloopt en herbouwd, met een veel kleinere capaciteit van 10.000 zitplaatsen. Het is nu geschikt voor atletiek, football, voetbal en lacrosse. Aan de westkant van het stadion werd een replica van de originele betonnen boog met de naam 'Kezar Stadium' opgericht als eerbetoon aan het oorspronkelijke stadion.

In 1967 hadden de organisatoren van de eerste Amerikaanse profcompetitie veel banden met de MLB (de Major League Baseball), in de jaren zestig nog de belangrijkste sportcompetitie in de VS en in veel organisatorische opzichten een voorbeeld voor de NASL (North American Soccer League). Omdat Amerikaanse honkbalteams tussen eind maart en eind september bijna honderd wedstrijden spelen, is het competitie-schema zo ingedeeld dat een reeks van een aantal thuiswedstrijden wordt gevolgd door een reis met een flink aantal uitwedstrijden op rij. Analoog aan dit systeem maakte ook ADO – tussen de thuiswedstrijden in San Francisco in – twee grote reizen. Tussen 5 en 19 juni trokken de Hagenaars naar Houston, Cleveland, New York en Boston. En tussen 29 juni en 6 juli werd gereisd naar Los Angeles en Dallas.

HOUSTON – ASTRODOME

Voordat ADO op reis ging, leverde de tweede wedstrijd in het Kezar Stadion een flinke domper op. Wel was zondag 4 juni, een dag met vele emoties, nog leuk begonnen. In alle vroegte werd een aantal spelers geïnterviewd door VI-journalist Hans Molenaar. De interviews waren tijdens het Internationaal Jeugdtoernooi live in het Zuiderpark te beluisteren. Voor de rest leverde deze zondag alleen maar misère op. Het weer (regen, kou en veel wind) was knudde en de met 0-2 verloren wedstrijd tegen Hibernian veel te hard. En tot overmaat van ramp kreeg een 60-jarige grensrechter tijdens de wedstrijd een hartaanval en moest naar een ziekenhuis worden vervoerd.

Het was een stormachtig afscheid van Californië. Na een kleine twee weken te hebben kunnen genieten van de geneugten van het luxueuze Steward Hotel, waar de kamers niet alleen beschikten over airconditioning, maar ook over tv-toestellen met maar liefst zeven verschillende kanalen, waarvan er één zelfs 24 uur per dag uitzond (anno 1967 bijna ongekend voor Nederlanders), moest het Haagse gezelschap voor het eerst de koffers pakken voor een vier uur durende vlucht van Californië naar Texas.

Op 5 juni 1967 merken de ADO-spelers nog eens goed hoe bijzonder het avontuur is waarin ze terecht zijn gekomen, toen zij van de relatieve koelte van het aan de Atlantische Oceaan gelegen San Francisco terecht kwamen in de verpletterende hitte van Houston, gelegen aan de Golf van Mexico. De grootste stad van Texas was in het tweede deel van de jaren zestig voor wat de Amerikanen betreft 'het centrum van de wereld'. Op 25 mei 1961 had president Kennedy de wereld beloofd dat er voor het einde van het decennium een Amerikaan op de maan zou lopen. Daarna was het aan de ingenieurs van de in Houston gevestigde NASA en het in 1963 speciaal voor de maanlanding opgerichte Manned Spacecraft Center om die belofte ook waar te maken. In november 1966 was de voorlaatste stap – het Gemini-project – succesvol afgesloten en leek de eerste stap op de maan nog slechts een kwestie van tijd. Leek, want toen op 27 januari 1967 de bemanning van Apollo-1 onverwacht om het leven kwam bij een vreselijke capsulebrand, was alles anders. Vier maanden, voordat de ADO-spelers voet op Amerikaanse bodem zouden zetten, wist bij de NASA niemand meer hoe het verder moest. De oplossing was typisch Amerikaans: er kwam meer

geld beschikbaar. En nog meer personeel. De dood van Gus Grissom, Edward White en Roger Chaffee zorgde ervoor, dat de duizenden ingenieurs en al die andere 'knappe koppen' die in Houston waren samengeklonterd, nóg harder moesten werken en nóg meer uren moesten maken om de 'grootste uitdaging uit de historie van de mensheid' te realiseren.

Het was een tijd, dat in Houston niet alleen de bomen, maar ook de raketten (Saturn-5, dé maanraket) tot aan de hemel groeiden. En dus vonden de inwoners dat hun stad recht had op een sportaccommodatie, die alle andere stadions in de wereld in de schaduw moest stellen. Zo gezegd, zo gedaan: gefinancierd door en bij de ontwikkeling geholpen door Roy Hofheinz, de burgemeester van Houston, werd op 18 maart 1963 begonnen met de bouw van de Houston Astrodome, 's werelds eerste multifunctionele, overdekte en airconditioned sportstadion met een koepel als dak, met kunstgras (het beroemde AstroTurf; een nylon tapijt op een betonnen ondergrond), met de Astrolite (het eerste scorebord waarop animaties konden worden getoond) en met 53 skyboxen, ieder voor 24 personen en met vijf restaurants.

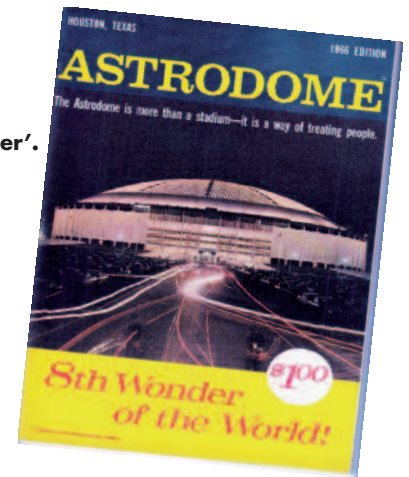

Het exterieur van het Houston Astrodome en omgeving.

Alles aan het Astrodome was gigantisch; uiteraard ook de bouwkosten van \$ 20,5 miljoen voor het stadion en verder \$ 15,5 miljoen voor de infrastructuur. Uiteraard kon de Dome worden aangepast aan de sport. Als de Houston Astros aan het honkballen waren, pasten 45.000 in het stadion; speelden de Houston Oilers hun NFL-wedstrijden konden 52.000 fans een plekje vinden. De Houston Livestock Show en Rodeo kon 60.000 Texanen ontvangen en als er gebokst werd bedroeg de capaciteit zelfs 66.000.

Uiteraard was de officiële opening op 9 april 1965 uitverkocht; 47.879 mensen zagen een oefenwedstrijd tussen de Astros en de New York Yankees. President Lyndon B. Johnson en zijn vrouw Lady Bird waren aanwezig, evenals gouverneur John Connally en burgemeester Louie Welch. Gouverneur Connally (vanuit een rolstoel,

De brochure van het Astrodome ofwel 'Het Achtste Wereldwonder'.

hij was verlamd geraakt bij de moordaanslag op president John F. Kennedy op 22 november 1963) gooide de eerste bal voor de eerste indoor MLB-wedstrijd. Toen drie dagen later het Major League seizoen werd geopend, was de 'royalty' van Houston in groten getale aanwezig. Liefst 22 van de 28 nog in leven zijnde astronauten kwamen op het veld om 'de eerste bal' te werpen, daarmee de onbrekbare band tussen de stad en het ruimtevaartproject bevestigend. Want, voor wie het nog niet begrepen had: ASTRONaut, ASTROdome, ASTROturf en ook de Houston ASTROs en het scorebord ASTROLite, allemaal loten van dezelfde stam.

Al snel was duidelijk, dat Houston met het Astrodome iets heel bijzonders bezat. In het eerste jaar trok de Dome meer dan 4,5 miljoen bezoekers, meer dan welk ander bouwwerk ter wereld dan ook. Het Dodger Stadium in Los Angeles trok 'slechts' 3.250.000 bezoekers, de Eiffeltoren in Parijs bleef steken op 1,75 miljoen, het Empire State Building op 1,5 miljoen, het Louvre op 1,25 miljoen en het Colosseum in Rome op een klein miljoen. En dus verdiende - zo vond men in Houston - het Harris County Domed Stadium (de officiële naam) een bijnaam: het 'Achtste Wereldwonder'.

Alle ADO-spelers die in juni '67 met open mond het Astrodome bewonderden, ontvingen bij binnenkomst een brochure met de titel 'Astrodome – 8th Wonder of the World'. Met inderdaad, op pagina 8, een overzicht

van de zeven andere wonderen: de Hangende tuinen van Babylon, Tempel van Artemi, Beeld van Zeus in Olympia, Mausoleum van Halicarnassus, Kolossus van Rodos, Pharos van Alexandrië en de Piramide van Cheops. En nu dus het Astrodome.

Op één ding was het Astrodome niet berekend: Europees voetbal. Dat zorgde voor de nodige hoofdbrekens nadat de stad zich onder de naam Houston Stars (een verwijzing naar echte sterren, geen voetbalsterren) had aangemeld voor de NASL-competitie. Voetballen in het Astrodome, precies tijdens het MLB-seizoen, hoe moet dat eigenlijk? De oplossing kwam op z'n Houstons. Om de accommodatie te testen werd Europa Cup-winnaar Real Madrid uitgenodigd. Met als tegenstander West Ham United, weliswaar een Engelse middenmoter, maar wèl met de drie belangrijkste Engelse wereldkampioenen (van 1966) in de gelederen: aanvoerder Bobby Moore en de aanvallers Martin Peters (één goal) en Geoff Hurst (een hatrick tegen West-Duitsland). West Hams Public Relations Officer Jack Helliar (die tien jaar later na de Europa Cup-confrontaties tussen FC Den Haag en West Ham één van mijn beste vrienden zou worden) was op de avond van woensdag 19 april 1967 één van de 33.351 aanwezigen bij wat uiteindelijk de EERSTE GEHEEL OVERDEKTE VOETBALWEDSTRIJD TER WERELD zou worden. Als een speciale trofee stond het programmabladd in een glazen kabinetje op de bar van zijn huis in Uppminster. Inaugural Game Soccer Souvenir Programme is de tekst op de cover. Real Madrid won de eerste overdekte wedstrijd met 3-2. De Amerikaanse media waren vooraf niet erg onder de indruk. In plaats van te schrijven over de kwaliteiten van de spelers, meenden zij te moeten memoreren dat Real 'een voetbalteam was en geen wijn' en dat de spelers genoten van mineraalwater, wijn en salades. Maar ook, dat voetballers geen bananen aten omdat die 'te dik makend' zouden zijn. Een dag later was de Dallas Morning News wel impressed. 'Voetbal heeft de vloeiende schoonheid van basketbal en de stormachtige compact van (American) football', zo vernamen de lezers op de ochtend na Real-West Ham. De Engelse en Spaanse spelers hadden gedurende de wedstrijd twee grote problemen. De Houston Astros speelden op de avond van vrijdag 14 april nog een thuiswedstrijd en zouden op 22 april weer in het Astrodome moeten aantreden. En dus kon de bij honkbal onmisbare werpheuvel niet worden weggehaald. Het was voor buitenspelers als de legendarische Francisco Gento (op dat moment

Het Houston Astrodome tijdens een honkbalwedstrijd.

zesvoudig Europa-Cupwinnaar) een flink obstakel gebleken. En of dat nog niet lastig genoeg was: ook het veld had een formaat van 80 bij 90 meter, nagenoeg een vierkant en totaal anders dan de spelregels voorschrijven. Het probleem van het formaat én van de werpheuvel waren in Houston (en evenals in de andere honkbalstadions waar gespeeld werd) eind mei niet opgelost. Op zaterdag 27 mei werd de NASL-wedstrijd Houston Stars-Los Angeles Wolves (in feite dus Bangu-Wolverhampton Wanderers) de tweede overdekte wedstrijd ter wereld. In het Astrodome waren 34.965 mensen afgekomen op de ontmoeting die in 1-1 eindigde. De helft van dat aantal (16.785) had anderhalve week later belangstelling voor het bezoek van ADO dat voor het eerst tijdens het NASL-seizoen in een geheel witte outfit in het veld zou komen. ADO's tegenstander, Bangu Atlético Clube uit Rio de Janeiro stelt tegenwoordig – spelend in de Série D, het vierde niveau van het Braziliaanse voetbalcompetitiesysteem – niet veel voor. Dat was in 1966 heel anders. Zo'n 120.000 fans zagen in dat jaar Bangu in het Maracanã Flamengo met 3-0 verslaan en voor de tweede keer in de clubhistorie staatskampioen worden. Die winst was geen toeval. Bangu had een ijzersterke selectie met een groot aantal topspelers. Paulo Borges bijvoorbeeld, de 22-jarige clubtopscorer die de bijnaam 'Tweede Pelé' had. En Fidelis, een verdediger uit het WK-team van 1966. Reden genoeg dus om Bangu voor een verblijf in Houston uit te nodigen.

Bangu-ADO was op woensdag 7 juni de derde voetbalwedstrijd ter wereld, die in een overdekt stadion werd gespeeld. Ondanks het feit, dat ADO z'n twee internationals Kees Aarts en Harry Heijnen moest missen als gevolg van tegen Hibernian opgelopen blessures, werd de ontmoeting in het heerlijk koele Astrodome ADO's grootste triomf in de Verenigde Staten. Al na één minuut en 25 seconden had ADO's meest opvallende speler succes. Lambert Maassen, die in de voorgaande twee wedstrijden vanwege zijn kopkracht 'Man with the golden head' als bijnaam had gekregen, liet tot afgrijzen van het publiek doelman Ubirajara kansloos. In de week voor het

De cover van het programmablade van Houston Stars-San Francisco Golden Gales of gewoon Bangu-ADO.

Henk Houwaart in luchtduel gewikkeld met Tito van Bangu.

duel was de 31-jarige doelman de meest besproken man van Houston door al na het eerste duel tegen kranten te vertellen dat hij niet meer terug wilde naar Brazilië, maar juist in Texas wilde blijven.

Geïrriteerd door de Haagse voorsprong drong Bangu niet alleen sterk aan; de Brazilianen - met de twee meter lange 'kokosnootboom' (bijnaam) Mario Tito in een hoofdrol – waren ook niet bang om hun Haagse tegenstanders een rotschop te geven. Het gevolg: veel schaafwonden en blauwe plekken. Toch liet ADO zich, zoals eerder tegen Hibernian wel gebeurde, niet provoceren. De witte Hagenaars bleven de blauw-witte Brazilianen verbazen door goed te combineren. En door te scoren. In het begin van de tweede helft sloeg ADO twee keer toe. Eerst profiteerde Lex Schoenmaker van een combinatie Houwaart-Jochems (49, 0-2) en in de 65ste minuut knalde Houwaart zelf de bal in de bovenhoek (0-3). De 20-jarige linksbuiten Aladim (bijnaam 'Kleine mier') maakte het daarna nog wel even spannend door de uitblinkende Ton Thie twee keer te passeren, maar uiteindelijk zorgde René Pas in de voorlaatste minuut voor de eindstand van 2-4.

In totaal zou het Astrodome zo'n twintig jaar één van Amerika's meest vooraanstaande sportaccommodaties blijven. Wel kreeg het Astrodome langzaam maar zeker last van de 'Wet van de remmende voorsprong'. Alles wat in 1965 baanbrekend was, werd elders verbeterd en gemoderniseerd. Het gevolg was, dat het Astrodome langzaam maar zeker verouderde. En zoals dat in de NFL gaat, verplaatste Oilers-eigenaar Bud Adams zijn team in 1996 'noodgedwongen' naar een veel moderner stadion in Tennessee en werden het de Tennessee Titans. De Astros bleven hun Dome trouw tot 1999 om daarna naar Enron Field (nu Minute Maid Park) te verhuizen.

In 1997 viel het besluit, dat Houston toe was aan een moderner stadion. Het NRG Stadium - gelegen vlak bij het Astrodome - werd geopend in 2002 en was het eerste NFL-stadion met een schuifdak. En dat met 72.220 zitplaatsen. De opening van het NRG Stadium viel samen met het debuut van de Houston Texans, het team dat

Het Municipal Stadium ofwel het Lakefront Stadium met op de achtergrond zichtbaar het Eriemeer.

sindsdien de Oilers vervangt als hét team van Houston. Het Astrodome had vanaf dat moment geen primaire huurders meer, maar werd wel gebruikt voor het organiseren van evenementen. Het stadion kwam in 2005 weer landelijk in het nieuws toen op 31 augustus 2005, na de orkaan Katrina, 25.000 evacués uit New Orleans onderdak kregen totdat ze naar huis konden terugkeren. Drie jaar later besloot de brandweer delen van het complex te sluiten, omdat betreden gevaarlijk zou zijn. Het stadsbestuur verwierp de sloopplannen om milieuredenen en uit bezorgdheid dat de sloop van de Dome schade zou kunnen toebrengen aan de dichte bebouwing, die er tegenwoordig nauw omheen ligt. Door de jaren heen zijn er talloze renovatieplannen gepresenteerd. Zo zou in het plan van Houston om de Olympische Zomerspelen van 2012 te organiseren het Astrodome gebruikt gaan worden als Olympisch Stadion. Die spelen gingen echter niet naar de Verenigde Staten, maar naar Londen waar West Ham (dat in het Astrodome ooit de allereerste voetbalwedstrijd speelde) inmiddels vaste bescpeler is. Op 5 november 2013 wezen de kiezers in Houston een referendum van \$ 213 miljoen af

om de Astrodome te renoveren en om te bouwen tot een ultramodern congrescentrum en tentoonstellingsruimte die bekend staat als "New Dome Experience". Tot er ooit een definitief besluit wordt genomen zullen de commissarissen van Harris County de sloop van het Astrodome nooit goedkeuren. Het gebouw staat er dus nog steeds, ook al omdat op 27 januari 2017 de Texas Historical Commission de Dome unaniem heeft aangewezen als staatsmonument.

CLEVELAND – MUNICIPAL STADIUM (OF LAKEFRONT STADIUM)

Vier dagen na die historische zege van 4-2 in het Astrodome hadden de ADO-spelers opnieuw historische stadiongrond onder de voeten: het Municipal Stadium van Cleveland, Ohio. Net als Houston lag ook Cleveland aan het water. Maar dat was ook de enige overeenkomst. Om van de wereldstad aan de Golf van Mexico te komen naar aan het veel bescheidener Cleveland aan Lake

Erie, moest het ADO-gezelschap drie uur noordwaarts vliegen. Om daar eenmaal aangekomen te constateren dat er één ding niet was veranderd: de enorme hitte. Bij vertrek was het in Houston 33 graden, bij aankomst in Cleveland liep de thermometer zelfs nog een graad hogerop. De eerste kennismaking van ADO-spelers en fans met het stadion van Cleveland was in maart 1967. Voetbal International gebruikte het als illustratie bij het artikel 'ADO puzzelt over unieke Amerika trip', waarin de plannen van de NASL werden uitgelegd. Het bijschrift van de foto luidt "In dit gigantische stadion in Cleveland, Ohio, willen de Amerikanen een voetbalveld uitzetten. Het is eigenlijk een baseball-stadion (de World Series trok er 80.000 toeschouwers), maar de Amerikanen staan voor niets".

In de vorige eeuw was het Cleveland Municipal Stadium één van de belangrijkste bouwwerken van de stad. Het domineerde de waterkant van de stad vanaf de bouw in 1931 tot aan de sloop 65 jaar later en was de plek van werkelijk honderden sportieve en muzikale hoogtepun-

ten, variërend van een overwinning van de Cleveland Indians in de World Series van 1948, via de 27-0 winst van de Cleveland Browns op Baltimore in 1964 tot het eerste concert van The Beatles in 1966, een jaar voordat ADO er speelde. Het stadion werd voltooid in 1931. Op 3 juli van dat jaar was er het eerste evenement: een bokswedstrijd tussen Max Schmeling en Young Stribling, in de 15de ronde gewonnen door Schmeling. Het stadion had destijds de grootste capaciteit van alle buitenlocaties ter wereld, met zitplaatsen voor 78.189 toeschouwers. In september 1935 lokte de nachtmis van het zevende Nationale Eucharistische Congres zelfs 125.000 mensen naar het Municipal Stadium.

In 1967 was de capaciteit voor honkbalwedstrijden 74.056 plaatsen, voor American football (en voor gewoon voetbal) was dat 79.282. Onnodig te zeggen dat op zondag 11 juni het overgrote deel van die plaatsen leeg waren toen de spelers van Stoke City (Cleveland Stokers) en een opnieuw in het wit gestoken ADO het stadion betraden. Slechts 4.138 voetbalfans waren

Het Municipal Stadium in Cleveland gezien in vogelvlucht.

bereid de hitte van 35 graden te trotseren om de Europese voetballers aan het werk te zien. Gewaarschuwd door de vernedering van Sunderland twee weken eerder, ging Stoke City dat in de Engelse competitie als 12de was geëindigd volle bak en won met 4-1 dankzij treffers van Peter Dobing (2x), Maurice Setters en Roy Vernon. En dat hoewel doelman Ton Thie ADO's grote uitbinker was. Pas in de 73ste minuut en bij de stand 4-0 lukte het Kees Aarts om wereldkampioen en 'beste keeper ter wereld' Gordon Banks te passeren.

In de slotfase speelde ADO met tien man omdat Theo van der Burch in de verschroeiende hitte geen lucht meer kon krijgen en niet meer verder kon en wilde spelen en Happel – met Maassen, Villerius en Heijnen op de blessurelijst – geen invallers meer ter beschikking had.

Zoals al geschreven, het Municipal Stadium haalde het einde van de eeuw niet. Vanaf het begin van de jaren '80 stegen de onderhoudskosten drastisch. In 1973 had de toenmalige Browns-eigenaar Art Modell een huurcontract van 25 jaar getekend om het Cleveland Municipal Stadium te exploiteren. Modell betaalde de eerste vijf jaar een jaarlijkse huur van \$ 150.000 en daarna \$ 200.000 en mocht in ruil daarvoor alle inkomsten houden die door het stadion werden gegenereerd. Maar tien jaar later begon desondanks het verval, toen stukken beton naar beneden vielen. Omdat hij geen overeenstemming kon bereiken met de stad over een renovatieplan, kondigde Modell in november 1995 aan om 'zijn' Browns naar Baltimore te verhuizen waardoor het oude stadion geen vaste bespeler had. Modells actie was in strijd met het huurcontract. Even dreigde een rechtszaak, maar als onderdeel van een uiteindelijke schikking stemde de stad ermee in om Cleveland Stadium te slopen en op dezelfde plek een nieuw stadion te bouwen.

Modell vertrok met zijn ploeg naar Baltimore (nu Baltimore Ravens), maar liet – dat kan in het Amerikaanse franchisesysteem - de naam, kleuren en geschiedenis van de Browns in Cleveland achter waar het tot 1999 in een trust werd beheerd door de NFL. De sloop van het Cleveland Stadium begon in november 1996 en werd begin 1997 voltooid. Zo'n 14.000 ton sloopafval werd in Lake Erie gedumpt om drie kunstmatige riffen voor vissers en duikers te creëren. De bouw van het nieuwe stadion begon later in 1997 en werd in augustus 1999 geopend als Cleveland Browns Stadium.

De actie van doelman Ton Thie tegen Stoke City ofwel Cleveland Stokers, gezien van de voor- en achterkant.

TERUG- EN VOORUITBLIK

NANGILA VAN EYCK: 'ZONDER INVESTERING LEVERT VROUWENVOETBAL GEEN GELD OP'

MET EEN PERFECTE AANNAME GEVOLGD DOOR EEN DOELTREFFENDE UITHAAL BEZORGDE NANGILA VAN EYCK ADO DEN HAAG IN 2007 DE **EERSTE ZEGE** IN DE EREDIVISIE VROUWEN (1-0 TEGEN WILLEM II). TERUGGEKEERD IN HET BINGOAL STADION ALS **TECHNISCH-** EN **ALGEMEEN** MANAGER VAN DE VROUWENTAK ZIET DE GOALGETTER DE CLUB GRAAG **INVESTEREN** OM AAN TE HAKEN BIJ DE HAUSSE DIE HET VROUWENVOETBAL WACHT.

Met een uitgebreid cv als voetballer (onder meer 37 interlands en kwartfinalist in de Europa Cup), student (bachelor Sport, Gezondheid en Management, trainersopleidingen), bewegingsagoog, trainer, scout en zelfstandig ondernemer voelde Nangila van Eyck zich aangesproken toen de club waarmee zij zeventien jaar geleden het avontuur aanging in de Eredivisie Vrouwen op zoek bleek te zijn naar een technisch- en algemeen manager voor het vrouwenvoetbal. 'Ik had mijn ideeën om het vrouwenvoetbal verder te brengen en mensen naar een hoger niveau te tillen.' In gesprek met de club bleek Nangila de persoon te zijn die ADO Den Haag zocht om de rollen van Karin Punt en Annabel Toorenburg over te nemen. 'De reactie op mijn ideeën was positief en daar kon ik mee aan de slag.'

Aanpakken

Vooruitlopend op de vorig seizoen door ADO Den Haag aangekondigde strategie voor de lange termijn heeft Nangila van Eyck zowel oog voor de toekomst als voor wat er op korte termijn moet gebeuren. 'Om de teams draaiende te houden, moeten er nu zaken goed staan, zoals kleding, ballen en de personele invulling van de

Nangila van Eyck, hier actief voor Oranje Vrouwen.

staf. Zo verstevig je ook de basis.' Met het budget voor de vrouwentak als uitgangspunt, heeft zij de vrijheid om dingen aan te pakken, waar nodig in overleg met anderen. Behalve met de directie heeft zij regelmatig contact met de nieuwe coördinator voor de meidenteams, Ruslan Aways, ook de nieuwe hoofdtrainer van de meiden onder 16. 'Hij heeft veel ervaring, is hoofd jeugdopleiding geweest bij Graaf Willem II-VAC en opleidings-

ontwikkelaar bij de KNVB.' Nangila maakt graag gebruik van de grote hoeveelheid kennis die binnen de vrouwen-tak aanwezig is. 'Zo zijn er zowel ervaren trainers als Marten Glotzbach, Gert-Jan Dupon en Victor de Zeeuw, als ambitieuze en toegewijde jongeren als Lisa Guijt en haar van PEC Zwolle overgekomen assistent Bryan Davies', toont zij zich ingenomen met het aanwezige menselijke kapitaal.

Annouk Boshuizen tekent het contract, waardoor zij terugkeert bij ADO Den Haag Vrouwen. Dit tot tevredenheid van Nangila van Eyck en Annabel Tooreburg (rechts), haar voorgangster als manager van de ADO Den Haag Vrouwen.

Club op één

Gevraagd naar haar ideeën om ADO Den Haag verder te brengen, opent Nangila met 'binnen de club eenheid creëren tussen jongens en meiden, mannen en vrouwen, door met z'n allen één club te vormen en de club op één te zetten. Dat moet het motto zijn voor de uitvoering van het dagelijkse werk. Als iedereen met dat uitgangspunt elke dag één procent meer geeft, dan worden wij samen een sterker ADO Den Haag.'

Om de vrouwentak op te stuwen in de vaart der volkeren, vindt Nangila het vergroten van de zichtbaarheid van belang. 'Als de vrouwen in Engeland tegen Crystal Palace spelen, dan moet dat ergens aangekondigd staan, want zo kun je uitstralen waarmee wij bezig zijn.' De trainingstrip naar Londen was een uitvloeisel van de stage die

hoofdtrainer Stephan Vos liep bij de net naar de Engelse Women's Super League gepromoveerde club. Evenals ADO Den Haag maakt Crystal Palace deel uit van de Global Football Holdings van eigenaar David Blitzer. Nangila wil graag kijken hoe de samenwerking kan worden gecontinueerd. 'Zo maakt Brøndby ook deel uit van de groep en zou je kunnen denken aan een toernooi in de zomer. Zoiets geeft het vrouwenvoetbal meer uitstraling.'

Aansluiting bij top

Waar Nangila van Eyck op termijn naartoe wil om stappen vooruit te kunnen maken, is dat zowel spelers als stafleden full-time in dienst van de club kunnen komen. 'Dan praat ik nog niet over vrouwen die 5000 euro per maand moeten verdienen, maar wel voldoende om hen in staat te stellen om een professioneel programma te draaien. Om dat mogelijk te maken, is financiële hulp nodig. Dan denk ik aan de aandeelhouder van de club, maar ook aan hoe je de juiste sponsors kan aantrekken.' Met voldoende financiële slagkracht is er voor ADO Den Haag in het vrouwenvoetbal veel mogelijk. Nangila streeft naar aansluiting bij de top in Nederland. 'Het is niet onze doelstelling voor dit seizoen, maar stel je eens voor dat je ineens Champions League zou kunnen spelen. Dan moet de bal wel heel vaak in ons voordeel rollen, maar het zou mooi zijn als iedereen zich ervan bewust is dat dit in theorie mogelijk is.' Om het gewenste professionele programma te realiseren, zijn behalve een financiële injectie ook een goed plan, creativiteit en innovatie nodig. 'Zonder dat blijf je op andere clubs achter lopen. Dat zou zonde zijn, want daar is Den Haag eigenlijk te groot voor. Voor de mannen geldt net zo goed dat ADO Den Haag te groot is voor de Keuken Kampioen Divisie.'

Eerste stapjes

Nangila van Eyck denkt zelf dat de eerste stapjes op weg naar een succesvolle toekomst zijn gezet. Een nieuw initiatief van de club was een gezamenlijke seizoensopening, waar alle trainers (van mannen, vrouwen, jongens en meiden) met elkaar van gedachten wisselden. 'Zo leer je elkaar kennen en dat helpt om er met elkaar iets moois van te maken', is Nangila's overtuiging. Bij de wedstrijden van de vrouwen zou zij graag meer supporters in het stadion zien. 'Dan denk ik niet direct aan 3.000 toeschouwers bij elke wedstrijd, maar wel aan meer dan één wedstrijd per seizoen met een goed gevuld stadion. Daarvoor is eerst meer zichtbaar-

Nangila van Eyck: klaar voor de start van de Eredivisie Vrouwen in het B!ngoal Stadion.

heid van de vrouwen nodig en het goed inzetten van onze social media om onze doelgroep te bereiken.' Om de voorsprong te behouden die ADO Den Haag had als één van de pioniers in het vrouwenvoetbal, vindt Nangila verder een goede scouting van belang. 'Als je daar niet in investeert, kun je de concurrentie niet voorblijven. Een goede relatie met amateurclubs heeft daar ook mee te maken.' Bij het vinden en verder opleiden van talenten hoort ook dat je die zo lang mogelijk voor de club wil behouden. 'Met het grote geld kun je je niet meten, maar je kan je eigen middelen wel beter en efficiënter inzetten.'

Goed en duurzaam

Op de vraag of het vrouwenvoetbal zich op termijn zelf moet kunnen bedruipen, repliceert Nangila van Eyck: 'Als er niet wordt geïnvesteerd, maak je met het vrouwenvoetbal geen stappen vooruit en levert het ook geen geld op.' Om dat wel mogelijk te maken, staan deskundigheid, innovatie en creativiteit hoog bij haar in het vaandel. 'Wat nodig is, is goed en duurzaam investeren. Dat wil zeggen: geld dat beschikbaar is niet zomaar

in een extra trainingskamp steken, maar eerst in belangrijkere zaken.'

'Uit onderzoek blijkt dat het vrouwenvoetbal binnen nu en tien jaar echt explodeert. Wil je daarvan profiteren, dan moeten clubs wel mee willen. Dat heeft ook te maken met een stukje cultuur. Waarom lopen wij achter bij de investeringen die in Engeland, Spanje, Frankrijk en Duitsland in het vrouwenvoetbal zijn gedaan? De opstelling van de voetbalbond speelt daarin ook een rol in. Die roept wel dat ze investeert, maar is dat genoeg? Je kunt niet eeuwig blijven teren op de successen van 2017 (Europees kampioen) en 2019 (tweede WK). Tegelijkertijd moet je ook realistisch blijven als het gaat om wat je van clubs vraagt. De huidige eis van minimaal acht contractspelers wordt volgend jaar twaalf en voor sommige clubs is dat veel gevraagd.'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

POVERE SEPTEMBER OOGST MET SLECHTS OEFENZEGE OP ALMERE CITY FC

DE **SEPTEMBERMAAND** GAF GEEN AANLEIDING TOT PERSPECTIEVEN OM MEE TE DRAAIEN IN DE TOP VAN DE KEUKEN KAMPIOEN DIVISIE. **NEDERLAGEN** TEGEN EXCELSIOR (0-5) EN FC DEN BOSCH (2-0), EEN ONNODIG GELIJKSPEL BIJ JONG PSV (2-2) EN EEN HOOPGEVENDE MAAR VERDER GEEN WAARDE BETEKENDE OEFENZEGE TEGEN EREDIVISIONIST ALMERE CITY FC WAS DE **POVERE OOGST**. HET SPEL OOGDE DOORGAANS AARDIG, MAAR KANSEN BENUTTEN BLEEK EEN TOTAAL ANDER HOOFDSTUK.

ADO DEN HAAG-EXCELSIOR 0-5 (0-1) 30 AUGUSTUS 2024

Daryl van Mieghem vraagt zich vertwijfeld af, wat zijn ploeg mankeert, terwijl Excelsior triomfeert.

De positieve vibe van een week eerder tegen FC Volendam verhoogde het verwachtingspatroon voor de thuisbeurt tegen Excelsior. Na de sportief gezien catastrofale gevolgen van de voorgaande twee nederlagen tegen de Rotterdammers moest er maar eens even sportief revanche worden genomen. Het kwam er niet van, hoewel ADO Den Haag zich aanvankelijk en ook vlak na rust behoorlijk wat kansen schiep. Met een beetje meeval hadden Daryl van Mieghem, Alex Schalk, Lee Bonis en Sekou Sylla (lat) voor vijf treffers kunnen zorgen. Echter, het omgekeerd evenredige gebeurde: Excelsior scoorde vijfmaal, ADO Den Haag geen enkele

keer. En het frappante is, dat de thuisclub eigenlijk de hand aan zichzelf sloeg door de Rotterdammers vier presentjes aan te bieden. Meedogenloos, professioneel en doelmatig maakten zij er gebruik van. Naar de verkeerde kleur spelen, slecht uitschieten en naïef bal ontvangen, vervolgens de tegenpartij alle vrijheid geven om aan te leggen en balverlies op een cruciale plek vormden de oorzaak van de uit de hand gelopen score van 0-5. Eigenlijk was één treffer van Excelsior van geheel eigen en ook fraaie makelij. De 0-4 kwam tot stand via een snelle en fraai uitgevoerde passeerbeweging over de rechtere vleugel gevolgd door een perfecte voorzet. Wat ook een punt van doorslaggevende betekenis bleek was de snelheid van handelen, die de gasten aan de avond legden. Zij speelde net iets rapper dan de onzen, die na het in de voorgaande wedstrijden opgebouwde krediet, in feite terug bij af waren met een ineens akelig nadelig doelsaldo. Dat kan wel eens een punt zijn, als het in de eerste periode allemaal nog goed komt. Per slot van rekening staat ADO Den Haag na de afstraffing tegen de derde club van Rotterdam als veertiende op de ranglijst maar drie punten achter koploper Helmond Sport.

Scoreverloop: 22. Naujoks 0-1, 58. Omorowa 0-2, 63. Hatenboer 6-3, 82. Van Duinen 0-4, 88. Armantrading 0-5.

Scheidsrechter: Teuben

Gele kaarten: Vlak, Hokke (ADO Den Haag) en Bronkhorst (Excelsior)

Toeschouwers: 8.356

Opstelling ADO Den Haag

Coremans; Van der Sloot, Esajas (85. Hokke), Waem (46. Granli), Sylla (74. Boakye); Kilo, Vlak, Schalk (68. Lourens); Van Mieghem (84. Struick), Bonis, Ideho.

Opstelling Excelsior

Raatsie; Bronkhorst (72. De Almeida Reis), Widell, Warmerdam, Zagré; Hatenboer, Hartjes (72. Eijgenraam), Naujoks; Fini (64. Van Duinen), Omorowa (80. Armantrading), Donkor (80. Middendorp).

4 SEPTEMBER 2024

ADO DEN HAAG-ALMERE CITY FC 2-1 (1-0)

Oefenduel

De eerste interlandbreak van het seizoen betekende voor ADO Den Haag oefenen tegen Eredivisionist Almere City FC. In eigen stadion, MET publiek! Zoals het in feite hoort. En de formatie van trainer Darije Kalezic zonder de uitgevlogen internationals Silvinho Esajas (Suriname), Kilian Nikiema (Burkina Faso), Sekou Sylla (Guinee) en Rafael Struick (Indonesië), maar met de kersverse nieuwelingen Diogo Tomas en Elias Mohammad. Mooie gelegenheid hen in te passen en te werken aan het wegpoetsen van de in de eerste competitiewedstrijden gebleken tekortkomingen. Primair gesproken maakte het inpassen een geslaagde indruk. De gebleken manco's waren niet meer, maar ook niet minder. Dus, daaraan is nog werk aan de winkel.

Almere City FC gaf met een aantal vloeiende aanvallen haar visitekaartje (Eredivisionist) af, al bleef dit voor ADO Den Haag zonder gevolgen. De eerste de beste aanval leverde zelfs een Haagse treffer op. Afkomstig van de wat schuchter begonnen nieuweling Elias Mohammad, die op aangeven van Dano Lourens fraai raak schoot in de verste winkelhaak. En vlak na rust verdubbelde hij de marge net zo fraai op aangeven van Alex Schalk. Opnieuw speelde ADO Den Haag zonder de rust gegunde Tim Coremans, Daryl van Mieghem, Matteo Waem en Steven van de Sloot van tijd tot tijd aardig combinatievoetbal. Maar nog steeds blijkt het effectief bereiken van de van dadendrang overlopende Lee Bonis niet te lukken. Weer gebrek aan een goede eindpass (precisie), waardoor Bonis vooralsnog 'net niet' aan scoren toekomt, hetgeen hem juist aan zelfvertrouwen kan helpen. Achterin presenteerde de Finse nieuweling Diogo Tomas zich als een centrale verdediger met flair, uitstraling, liet zich horen en toonde dirigerende kwaliteiten. Maar ja, op de proef stelden de Almeeders hem overigens niet. Ook al kwamen zij wel aan scoren toe en door goed gebruik te maken van de ruimte, die ADO hen liet. Kornelius Hansen had de bal maar voor het inschuiwen. De formatie van Kalezic eindigde het duel met een soort veredeld Onder 21, waarvan er zes mochten invallen. Eén van hen (Keanu Does) begon in de basis. Die jonge brigade slaagden er vrijwel moeiteloos in de zege over de streep te trekken.

Scoreverloop: 33. Mohammad 1-0, 49. Mohammad 2-0, 62. Hansen 2-1.

Nieuweling Elias Mohammad haalt uit voor zijn tweede treffer.

Scheidsrechter: Hardeman

Gele kaart: Visus (Almere City FC)

Toeschouwers: 750

Opstelling ADO Den Haag

Wentges; Does (18. Brandt), Tomas (76. Heesen), Granli (66. Boakye), Hokke; Schalk (76. Houwaart), Kilo (84. Van Houwelingen), Vlak; Lourens, Bonis (71. Maasland), Mohammad (66. Geoffery).

Opstelling Almere City FC

Wendlinger; Dankerlui, Lawrence (46. Barbet), Visus (61. Jacobs), Zagaritis (46. Kuiper); Receveur (61. Providence), Beaumont (70. Poku); Kadille (61. Hansen), Nalic, Delaurier-Chaubet (70. Mamengi); Guillaume.

13 SEPTEMBER 2024

FC DEN BOSCH-ADO DEN HAAG 2-0 (1-0)

Als er punten voor een stijlprijs zouden worden gegeven dan stond ADO Den Haag hoog genoteerd. Dat gold ook voor het optreden van de ploeg van trainer Darije Kalezic bij FC Den Bosch en dan zeker wat betreft de eerste helft. Verzorgd voetbal, opbouw van achteruit, veel balbezit. Alleen de eindpass ontbrak weer. De Noord-lerse spits Lee Bonis werd maar niet of nauwelijks bereikt, waardoor hij nog steeds op nul (doelpunten) staat. Boniks in plaats van Bonus dus helaas. Is juist die verzorgde opbouw de oorzaak van de tot dusver tegenvallende resultaten? Gesteld moet ook worden, dat ADO Den Haag geen greintje meeval krijgt. Aanvoerder Alex Schalk die bij de warming up geblesseerd moest afhaken en Dano Lourens daardoor in de basis ver-

Diogo Tomas vormt met Lee Bonis de Haagse luchtmacht om in de slotfase nog iets te forceren. Tevergeefs.

scheen, voorzetten, die niet goed uitkomen, kansen maar niet scoren. En de hoogvlieger van het moment FC Den Bosch? De eerste de beste aanval was raak! Daarbij lieten de gastheren ook zien waar het bij de gasten behalve mazzel aan schort: power (Gravenberch), sportieve agressie en verbetering. Milan Hokke liet als linkverdediger de Bossche voorzet komen en in de doelmond stond Törless Knöll klaar om de bal met de borst tegen het net te werken. Het viel te prijzen, dat ADO Den Haag vervolgens doorging met de wijze, waarop het aanvankelijk speelde. En ook mogelijkheden creëerde (Steven van der Sloot, Joel Ideho, Daryl Van Mieghem). Bovendien vond Diogo Tomas koppend wel het Bossche doelnet, maar kreeg geen doelpunt mee, omdat er buitenspel was geconstateerd. In de rust werd een en ander aangepast (Sekou Sylla voor Hokke en Elias Mohammad voor Lourens), maar voordat dit effect had kunnen sorteren, had FC Den Bosch opnieuw via Knöll gescoord. Die 2-0 pal na rust had juist voor ADO Den Haag het dodelijke effect van alleen maar achter de feiten aanlopen. Jammer, maar helaas. Enkele dagen verder, een nieuwe kans op herstel. Bij Jong PSV in de bosrijke omgeving van Campus De Herdgang.

Scoreverloop: 15. Knöll 1-0, 46. Knöll 2-0.

Scheidsrechter: Dieperink

Gele kaarten: Burgering, Barglan (FC Den Bosch), Kilo en Van Mieghem (ADO Den Haag)

Toeschouwers: 5.409

Opstelling FC Den Bosch

Bakker (70. Bijlsma); De Groot, Henderikx, Van den Bogert, Mulders (75. Barglan); Laros, Bakala (75. Achefflay), Van Leeuwen (86. Kotzebue); Knöll, Gravenberch (75. Van Grunsven), Burgering.

Opstelling ADO Den Haag

Coremans; Van der Sloot (57. De Bruin), Granli, Tomas, Hokke (46. Sylla); Vlak (74. Esajas), Kilo, Lourens (46. Mohammad); Van Mieghem, Bonis, Ideho.

16 SEPTEMBER 2024

JONG PSV-ADO DEN HAAG 2-2 (1-0)

De kans op sportief herstel zat er cijfermatig tot aan de slotfase van de uitwedstrijd tegen Jong PSV wel in, maar in de dying seconds werden onnodig twee punten ingeleverd. Slecht speelde ADO Den Haag (met Kilian Nikiema onder de lat in plaats van Tim Coremans) niet zo zeer, maar het spel maakte grotendeels wel een ziellose indruk. Weinig spelers tonen een mindset van hoe dan ook willen winnen, maar demonstreren eerder plichtmatigheid. Tot op zekere hoogte viel een spelpatroon te ontdekken, maar als het aankomt op de eindpass, gaat het mis. En als die er dan toch is dan ontbeert de formatie van trainer Darije Kalezic dat greintje mazzel.

Finn de Bruin viert uitbundig zijn eerste competitiedoelpunt in de hoofdmacht van ADO Den Haag.

Finn de Bruin (terug na blessure) lijkt de enige met de vereiste instelling en boekte dan ook resultaat (de gelijkmaker, vlak na rust). En hij pech met een poeier, die tegen de Eindhovense lat eindigde. En, ADO Den Haag nam ook het hoogtepunt van het duel voor haar rekening. Dat was de oogstrelende boogbal van Daryl van Mieghem, die in de kruising verdween en daarmee de Haagse ploeg op voorsprong zette. En lang leek die 1-2 ook de eindstand te worden en ADO Den Haag de volle buit mee naar huis kon nemen. In blessuretijd kwamen de door oud-speler en -trainer van ADO (FC) Den Haag Fons Groenendijk geleide Eindhovenaren langs. Katwijkse Sven van der Plas kon staande achter Jari Vlak

bij de tweede paal van het Haagse doel de 2-2 binnentikken. Deprimerend, wéér geen zege. Twee punten onnodig ingeleverd. Weer geen overtuigend optreden. En de concurrentie – nu Helmond Sport, FC Den Bosch en Excelsior – die steeds verder uitloopt, waardoor directe promotie nu al concrete vormen van een utopie aanneemt. Tja, ADO zonder Alex Schalk, dat scheelt wel in de beleving. Spits Lee Bonis, die nog steeds op nul treffers staat. Geen bonus, maar boniks... Het knaagt zichtbaar aan zelfvertrouwen en werkethos, die aanvankelijk zo aandoenlijk en aanstekelijk werkte op het hele team. Teammaats, die hem maar niet bereiken met hun passes. En zelf maakt hij ongelukkige keuzes door zelf te schieten in plaats van de bal afgeven aan medespelers die er beter voorstaan. Of over het doel koppen, waar omlaag koppen een betere optie leek. Hoe moet het nu verder? Ach, in 1964-1965 stond het ADO van Ernst Happel drie maanden stijf onderaan in de Eredivisie. Het kantelpunt kwam in februari 1965, de derde plaats achter Feyenoord en DWS was het resultaat en deelname aan Europees voetbal (Intertoto) de beloning. Denken aan toen kan de inspiratiebron voor de toekomst zijn. Maar dat het anders moet is zeker!

Scoreverloop: 23. Bars 1-0, 48. De Bruin 1-1, 60. Van Mieghem 1-2, 88. Van der Plas 2-2.

Scheidsrechter: Clay Ruperti

Gele kaarten: Van der Plas, Simons Uneken (Jong PSV), Esajas en Van Mieghem (ADO Den Haag).

Toeschouwers: 700

Opstelling Jong PSV

Smolenaars; Van de Riet, Monamay, Van der Plas, Van de Blaak; Bawuah (74. Ndala), Geerts, Bars (80. Verkooijen); Simons (58. Gilbert), Uneken, Abed (74. Younis).

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot (80. Mohammad), Esajas (59. Granli), Tomas, Sylla (88. Hokke); Vlak, Kilo, De Bruin; Van Mieghem, Bonis, Ideho.

20 SEPTEMBER 2024

ADO DEN HAAG-TELSTAR 1-1 (1-1)

Nog zonder Alex Schalk trad ADO Den Haag aan tegen het voor haar doen hoog vliegende Telstar. De thuisclub opende met fris en fruitig voetbal en mocht al snel de openingstreffer noteren via Joel Ideho op aangeven van

Jari Vlak. Juist die broodnodige stimulans, waarvoor het publiek wel even voor wil gaan zitten. Telstar stelde er ook aardig combinatievoetbal tegenover en bleek over een betere motoriek beschikkende voorwaartsen te beschikken, waardoor er prompt gevaar voor het Haagse doel ontstond. Zakaria Eddahchouri was in de 25e minuut de man van de gelijkmaker met een prachtig schot richting de verste hoek van het doel van Nikiema.

Joel Ideho scoort, de hand (rechts) van doelman Ronald Koeman jr. van Telstar zal dit niet voorkomen.

Na rust leken beide partijen niet meer in staat tot opwekkende wapenfeiten, waardoor een slaapverwekkende vertoning restte.

Scoreverloop: 10. Ideho 1-0, 25. Eddahchouri 1-1.

Scheidsrechter: Blank

Gele kaarten: Vlak, Bonis (ADO Den Haag), Bakker, Koswal en Hamdaoui (Telstar)

Toeschouwers: 6.437

Opstelling ADO Den Haag

Nikiema; Van der Sloot, Esajas (70. Hokke), Tomas, Sylla; De Bruin, Kilo, Vlak; Van Mieghem (82. Mohammad), Bonis (81. Lourens), Ideho.

Opstelling Telstar

Koeman; Apau, Koswal (90 +1. Dirks), Bakker, Noslin (46. Hardeman); Offerhaus, Rossen, Kaandorp (64. Kharchouch); Turfkruier, Eddahchouri (78. Hetli), El Kachati (63. Hamdaoui).

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

30 augustus 2024:	ADO Den Haag-Excelsior	0-5
4 september 2024:	ADO Den Haag-Almere City FC (oefenduel)	2-1
13 september 2024:	FC Den Bosch-ADO Den Haag	2-0
16 september 2024:	Jong PSV-ADO Den Haag	2-2
20 september 2024:	ADO Den Haag-Telstar	1-1

Jarno Slootweg brengt hier tegen FC Groningen de stand op 3-0 voor Onder 21. Op de grond liggend Ersi Bode, de man van de assist.

Onder 21

31 augustus 2024:	De Graafschap-ADO Den Haag	1-2
7 september 2024:	GA Eagles-ADO Den Haag	1-1
14 september 2024:	ADO Den Haag-FC Groningen	3-1
21 september 2024:	ADO Den Haag-FC Twente/Heracles	4-6

Onder 19

31 augustus 2024:	Excelsior-ADO Den Haag	2-1
7 september 2024:	FC Eindhoven-ADO Den Haag	2-1
14 september 2024:	ADO Den Haag-PEC Zwolle	2-3
21 september 2024:	ADO Den Haag-FC Groningen	2-2

Onder 17

31 augustus 2024:	Willem II-ADO Den Haag	2-0
7 september 2024:	ADO Den Haag-Fortuna Sittard	3-4
14 september 2024:	Spartaan'20-ADO Den Haag	2-1

De bal ligt in het doel van FC Groningen.
Özder Özcan (19) heeft gescoord en gaat felicitaties in ontvangst nemen.

17 september 2024:	ADO Den Haag-Ajax ADO w.n.s. (beker)	1-1
21 september 2024:	ADO Den Haag-FC Eindhoven	5-1

Onder 16

31 augustus 2024:	ADO Den Haag -Alexandria'66	6-0
7 september 2024:	ADO Den Haag-Spartaan'20	4-1
14 september 2024:	Sparta-ADO Den Haag	1-3
21 september 2024:	NAC Breda-ADO Den Haag	2-0

Onder 15

31 augustus 2024:	ADO Den Haag-Spartaan'20	2-2
7 september 2024:	ADO Den Haag-FC Eindhoven	1-1
14 september 2024:	De Betrokken Spartaan-ADO Den Haag	1-2
21 september 2024:	NEC-ADO Den Haag	1-2

Onder 14

7 september 2024:	PSV-ADO Den Haag	3-1
10 september 2024:	Willem II-ADO Den Haag (beker)	3-4
14 september 2024:	ADO Den Haag-Alphense Boys	1-2
21 september 2024:	ADO Den Haag-Sparta	3-1

Onder 13-1

31 augustus 2024:	ADO Den Haag-Feyenoord	1-0
14 september 2024:	VVV-Venlo – ADO Den Haag	3-1

22 september 2024: Excelsior-ADO Den Haag 3-5

Onder 13-2

31 augustus 2024: SV Nootdorp JO13-1 - ADO Den Haag 2-3
(beker)

7 september 2024: ADO Den Haag-FC Zoetermeer 13-1 7-2
(beker)

14 september 2024: DSVP JO13-1 – ADO Den Haag 0-5
(beker)

21 september 2024: ADO Den Haag-Spartaan'20 2-1

ADO Den Haag Vrouwen

4 september 2024: Ter Leede-ADO Den Haag 0-3
(oefenduel)

6 september 2024: AZ-ADO Den Haag 1-2
(oefenduel, gestaakt wegens onweer)

12 september 2024: Crystal Palace (Eng)-ADO Den Haag 4-0
(oefenduel)

20 september 2024: PSV-ADO Den Haag 1-1
(drieluiktoernooi bij PSV)

20 september 2024: Fortuna Sittard-ADO Den Haag 1-0
(drieluiktoernooi bij PSV)

Jong ADO Den Haag Vrouwen

7 september 2024: ADO Den Haag-AZ 1-0

14 september 2024: FC Utrecht-ADO Den Haag 1-2

21 september 2024: FC Twente-ADO Den Haag 7-2

Tweede team (vrouwen)

31 augustus 2024: RKAVV 1-ADO Den Haag 1-8
(beker)

7 september 2024: ADO Den Haag-Wilhelmus 1 22-0
(beker)

14 september 2024: ADO Den Haag-SVC'08 1 4-1
(beker)

21 september 2024: Hoofddorp SV 1-ADO Den Haag 0-10

Onder 16 (vrouwen)

7 september 2024: HBS JO 15-2 – ADO Den Haag 3-0
(beker)

14 september 2024: ADO Den Haag-SVC'08 JO 15-1

21 september 2024: Meerburg JO 15-2 – ADO Den Haag 4-1

Crystal Palace-ADO Den Haag vrouwen 4-0, fel duel op Londense bodem.

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

27 september 2024: ADO Den Haag-Jong FC Utrecht
4 oktober 2024: TOP Oss-ADO Den Haag
18 oktober 2024: ADO Den Haag-Roda JC
21 oktober 2024: Jong Ajax-ADO Den Haag
25 oktober 2024: ADO Den Haag-De Graafschap
1 november 2024: FC Eindhoven-ADO Den Haag
28 september 2024: NAC Breda-ADO Den Haag
5 oktober 2024: ADO Den Haag-Feyenoord
12 oktober 2024: SC Cambuur-ADO Den Haag
19 oktober 2024: ADO Den Haag-De Graafschap
26 oktober 2024: Feyenoord-ADO Den Haag
2 november 2024: FC Twente/Heracles-
ADO Den Haag

Beeld uit De Graafschap-ADO Den Haag (1-2) van 31 augustus 2024. Lorenzo Maasland maakt het eerste competitiedoelpunt voor Onder 21. Op 19 oktober de return op De Aftrap.

Onder 19

28 september 2024: Willem II-ADO Den Haag
5 oktober 2024: ADO Den Haag-GA Eagles
12 oktober 2024: NEC-ADO Den Haag
19 oktober 2024: ADO Den Haag-Excelsior
2 november 2024: FC Groningen-ADO Den Haag

19 oktober 2024: SC Feyenoord-ADO Den Haag
2 november 2024: ADO Den Haag-FC Den Bosch

Onder 17

5 oktober 2024: NAC Breda-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-FC Dordrecht

Onder 16

28 september 2024: ADO Den Haag-FC Eindhoven
5 oktober 2024: FC Den Bosch-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-Barendrecht
19 oktober 2024: Alexandria'66-ADO Den Haag
2 november 2024: ADO Den Haag-NAC Breda

Beeld uit Onder 19-FC Groningen (2-2), op 2 november de return in het Groningse sportpark Corpus den Hoorn.

Onder 15

- 28 september 2024: ADO Den Haag-Willem II
5 oktober 2024: Vitesse-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-Alphense Boys
19 oktober 2024: Spartaan'20-ADO Den Haag
26 oktober 2024: ADO Den Haag-Roda JC
2 november 2024: NEC-ADO Den Haag

Onder 14

- 28 september 2024: NAC Breda-ADO Den Haag
5 oktober 2024: ADO Den Haag-Feyenoord
12 oktober 2024: Willem II-ADO Den Haag
19 oktober 2024: ADO Den Haag-Excelsior
26 oktober 2024: PEC Zwolle-ADO Den Haag
2 november 2024: Sparta-ADO Den Haag

Onder 13-1

- 28 september 2024: ADO Den Haag-NAC Breda
2 oktober 2024: ADO Den Haag-PSV
5 oktober 2024: Sparta-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-Ajax
19 oktober 2024: Feyenoord-ADO Den Haag
2 november 2024: ADO Den Haag-Excelsior

Onder 13-2

- 28 september 2024: SC Feyenoord JO13-1 -
ADO Den Haag
5 oktober 2024: ADO Den Haag-Excelsior 13-1
12 oktober 2024: Forum Sport 13-1 - ADO Den Haag
19 oktober 2024: ASWH 13-1 - ADO Den Haag
2 november 2024: ADO Den Haag-Alexandria'66 13-1

Onder 12

- 28 september 2024: FC Utrecht-ADO Den Haag
5 oktober 2024: ADO Den Haag-Ajax
12 oktober 2024: AZ-ADO Den Haag
2 november 2024: PSV 12-2 – ADO Den Haag

Onder 11

- 28 september 2024: ADO Den Haag-PSV
5 oktober 2024: Ajax-ADO Den Haag
9 oktober 2024: ADO Den Haag-Feyenoord
12 oktober 2024: ADO Den Haag-AZ
19 oktober 2024: FC Emmen-ADO Den Haag
2 november 2024: ADO Den Haag-FC Volendam

Beeld uit het op 7 september wegens onweer gestaakte oefenduel AZ-ADO Den Haag vrouwen. Op 12 oktober komen de Alkmaarse vrouwen voor een ontmoeting om competitiepunten naar het Blinggoal Stadion.

ADO Den Haag Vrouwen

- 28 september 2024: SC Heerenveen-ADO Den Haag
6 oktober 2024: ADO Den Haag-Feyenoord
12 oktober 2024: ADO Den Haag-AZ
20 oktober 2024: FC Utrecht-ADO Den Haag
3 november 2024: ADO Den Haag-Ajax

ADO Den Haag Vrouwen 2

- 5 oktober 2024: Quick Boys 1-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-Foreholte 1
19 oktober 2024: ADO Den Haag-DVVA 1
2 november 2024: CSW 1-ADO Den Haag

Jong ADO Den Haag Vrouwen

- 28 september 2024: ADO Den Haag-Ajax
5 oktober 2024: Telstar-ADO Den Haag
12 oktober 2024: ADO Den Haag-Sparta
19 oktober 2024: PSV-ADO Den Haag
2 november 2024: AZ-ADO Den Haag

Onder 16 (vrouwen)

- 28 september 2024: ADO Den Haag-
Laakkwartier JO15-1
5 oktober 2024: ADO Den Haag-
Vredenburg JO15-1
12 oktober 2024: VCS JO15-1 – ADO Den Haag
19 oktober 2024: ADO Den Haag-Graaf
Willem II-VAC JO15-1
27 oktober 2024: PSV-ADO Den Haag

UITSMIJTER!

Volle bak, 18 september, tijdens de eerste Clubavond van het seizoen. Plaats van handeling was ROC Mondriaan Horeca aan de Koningin Marialaan. Het diner was goed en daarna stelde moderator Wietze Smid de vragen aan Joris Mathijssen en Albert van der Dussen, respectievelijk onze technisch directeur en directeur ADO Den Haag Academy. Joris koestert geloof en geduld in betere resultaten voor het eerste elftal, Albert voelt zich redelijk tevreden en trots met de opleiding, omdat er zeker talent met perspectief op De Aftrap rondloopt. En terecht stelde verenigingsvoorzitter Wim van Laar in zijn welkomstspeech, dat er met Joris wel een heel bijzondere gast aanwezig was. 'Bij mooie clubs gespeeld, liefst 84 interlands op zijn naam, waaronder een WK-finale. En als Arjen Robben had gescoord in plaats van de bal op de teen van de Spaanse doelman Iker Casillas had gemikt, dan hadden wij zelfs een heuse wereldkampioen in ons midden gehad...'

